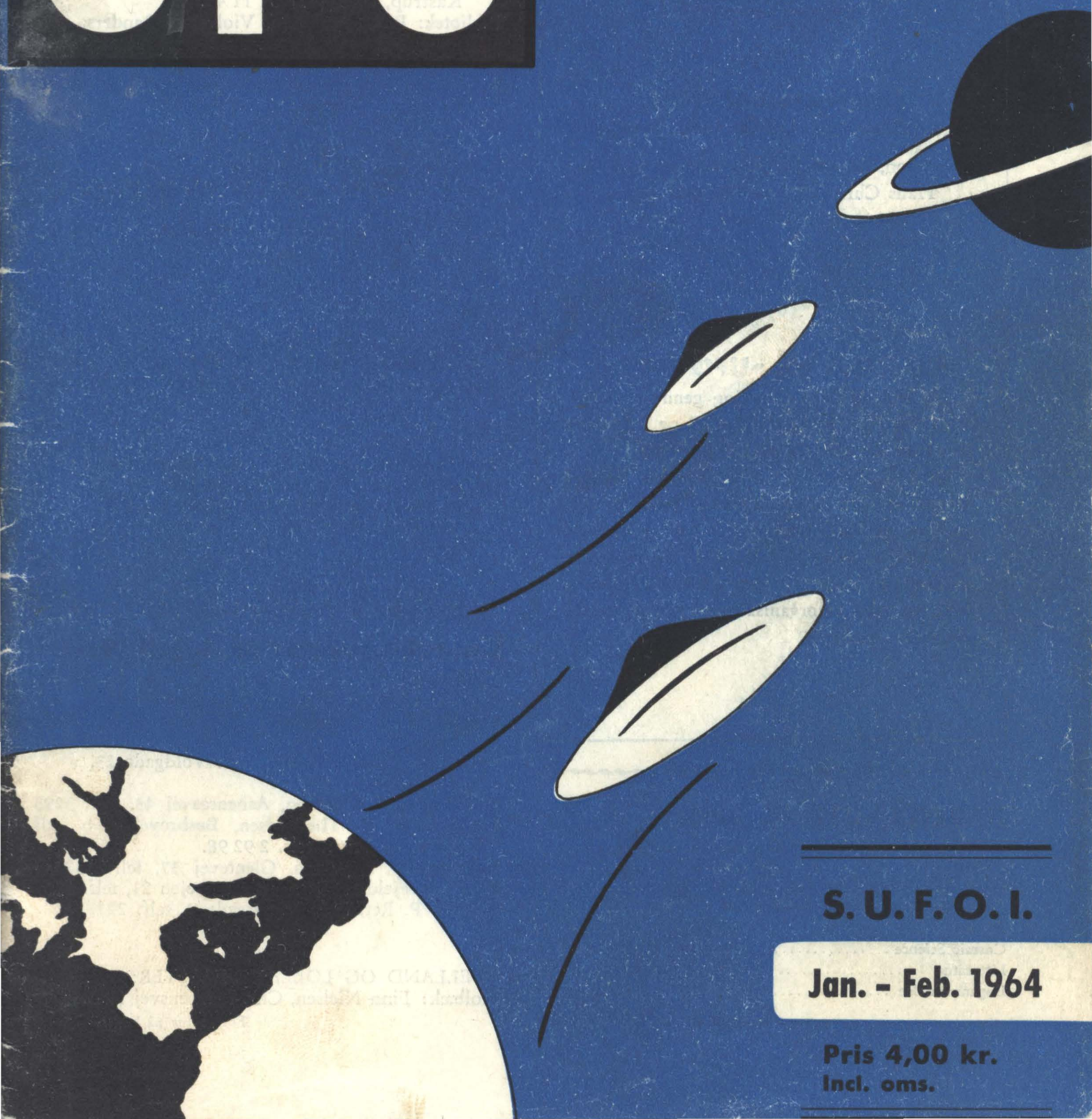
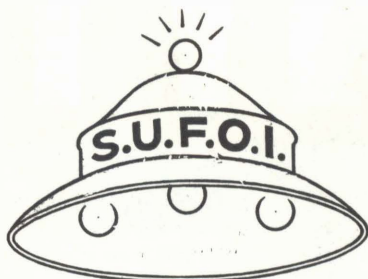
UFO NYT

S. U. F. O. I.

Jan. – Feb. 1964

Pris 4,00 kr.
Incl. oms.

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavian UFO-Information)

Redaktion, ekspedition, abonnement og forlag
Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Rønne Alle 9, Sunds, Jylland
Telefon Sunds 194 - Giro 5 16 75
Pris 24 kr. pr. år

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem „UFO-NYT" at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Rønneallé 9, Sunds, telefon Sunds 194.

Kontaktudvalget:
Kontakt til udlandet, teknisk afd.: Frank Pedersen, Bakkedal, Uggeløse pr. Lynge. Tlf. Lindholm 111.
Regnskabsfører: Irma Andersen, Borgmestervangen 8, Randers, giro nr. 117725
Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, Kbhv., Sundby, tlf. (01) 55 11 82.
Udklipscentral: Alfred Hansen, Lindevej 29, Espergærde, tlf. (03) 23 29 48.
Rapportcentral: E. Jensen, Ingstrups Alle 35, Kastrup, telf. (01) 51 11 41.
Bibliotek: P. C. Andersen, Violvej 5, Randers.
Oversættelsescentral: Jørgen Andersen, Glentevej 37, Silkeborg. Tlf. 1322.
Arkiv: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kbhvn. Kastrup, telefon 01 50 05 22.

Repræsentanter for København.
John Petersen, Sophus Falcks Alle 13, Dragør, tlf. 53 10 35.
X. P. Madsen, Bakkehave 8, Hørsholm, tlf. 86 16 77.

Repræsentanter for Jylland:
Vagn Dybkær, Alpedalsvej 6, Kolding, tlf. 5394.
Axel og Gerda R. Nielsen, „Glarbohøj", Ry Nørskov pr. Ry. Tlf. Gl. Ry 150.

Repræsentanter for Sjælland og Lolland-Falster:
Ole Henningsen, Fayesvej 39, Nakskov.
Børge Jensen, Bækgårdsvej 3, Borup Sj., telf. (03 626) Borup 101.

Repræsentant for Norge:
Nils Sælensminde, Fyllingen, Bergen. Tlf. 61194.

Kontaktgrupper pr. 1. juli 1963

JYLLAND:
Aarhus: Henning Meisner, Præstehaven 10.
Esbjerg: Axel Christensen, Niels Juelsgade 4, telf. 5825.
Fredericia: J. M. Frandsen, Sdr. Voldgade 23, telf. 2 13 43.
Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraavej 43, telf. 3293.
Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508. — Privat telf. 2 92 98.
Silkeborg: J. Andersen, Glentevej 37, telf. 1322.
Vejle: G. Fjeldsted Nielsen, Skovvejen 21, telf. 5865
Viborg: P. Reffskier, Vestergade 8, telf. 221.

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER:
Holbæk: Finn Nielsen, Chr. Hansensvej 19 B.

Fortsættes på bagsiden

Teknik...

 AKTUELT

(Ought to be translated).

Månen: Man har i dette efterår flere gange iagttaget udbrud af rødlig gas på Månen. Den 29. oktober blev hele tre udbrud iagttaget over en periode på 20 minutter, alle i en omegn af krateret „Aristarchus" i Månens nordvestlige kvadrant. To af udbrudene lå i en afstand af 4 km fra hinanden, ét 25 km fra de to andre. Igen den 27. november iagttoges noget lignende.

Venus: Fra midten af marts til midten af april står Venus i en gunstig position for et raketskud fra Jorden. Det menes, at russerne da vil forsøge at sende én eller flere ca. 900 kg tunge drabanter mod denne planet. De skulle kunne skaffe en del flere oplysninger end den 202 kg tunge Mariner 2. Drabanterne vil antagelig nå Venus i august måned.

Mars: Amerikanerne vil i november eller december opsende to 250 kg tunge drabanter mod Mars. Drabanterne, Mariner 3 og 4, skal passere 20.000 km fra planeten. Målingerne omfatter Mars'es magnetfelt og evt. Van-Allen bælter, optagelse af en række TV-billeder, der én gang for alle skal opklare mysteriet om marskanalerne. Drabanterne ventes at være fremme ved Mars i sommeren 1965.

Jupiter: Man har ved hjælp af radioteleskoper opdaget at Jupiter har et strålingsbælte, der er 10 gange så kraftigt som Jordens.

Sovjet.

Kosmos 20 brændte op i atmosfæren 12 dage efter opsendelsen. Russerne havde 8 døgn efter opsendelsen gjort et mislykket forsøg på at bringe den til landing (bremseraketterne svigtede).

Kosmos 21 blev opsendt den 12. november i en bane 229—195 km oppe. Den blev bragt til landing efter 3 døgn.

Kosmos 22 blev opsendt den 16. november i en bane 394—205 km oppe. Den blev bragt til landing efter 6 døgn.

Kosmos 23 blev opsendt den 13. december i en bane 613—240 km oppe. Det er en forskningsdrabant, som ikke skal lande igen.

Kosmos 24 blev opsendt den 19. december i en bane 408—211 km oppe.

Poljot 1: Ved observationer af drabanten har man opdaget at den er af samme størrelse som VOSTOK, d.v.s. at den vejer ca. 5 tons *efter baneændringen.* Hvad vejede den forinden? Ja, lad os først se på baneændringens størrelse:

Opr. bane: 592—339 km.
Opr. banehældning: 65° (?).
Ny bane: 1437—343 km.
Ny banehældning: ca. 59°.

Man har regnet ud, at der til en baneændring af denne størrelse svarer en hastighedsændring på ca. 1.000 meter/sek. Hertil anvendes ca. 1.500 kg raketbrændstof, således at den samlede vægt før baneændringen skulle være 6,5 tons. Dette er meget nær, hvad den mislykkede Venusraket Sputnik 7 vejede (6.483 kg). Poljots radiosender tav efter mindre end to døgn i rummet. Der er grund til at følge denne drabantserie med stor opmærksomhed. da styrbare rumskibe er den eneste mulige måde at praktisere rendezvouz forsøg på.

USA.

Den 27. november opsendte NASA den 62,6 kg tunge drabant Explorer 18. Den gik ind i en bane 198.000—200 km fra Jorden, med en omløbstid på 4,2 døgn. Drabanten skal specielt undersøge solstorme, som er en stor fare for astronauter. (Det har også en vis interesse for den stille sols år). Desuden studeres strålingsbælter og magnetfelter.

Den 27. november, samme dag som Explorer 18, blev Centaur 2 på 5 tons opsendt. Det var et rent teknisk forsøg, hvor den 130 tons tunge Atlas-Centaur blev afprøvet. Denne rakets andet trin drives af flydende brint (ligesom Saturnrakettens andet trin). Forskellen er, at Centaur drives af to RL-10 motorer, der hver yder en trykkraft på 7 tons, medens Saturnrakettens andet trin drives af 6 af disse motorer. Centaur 2 gik ind i en bane 490—1760 km oppe. Den medfører kun tekniske instrumenter til studie af rakettens „opførsel", og har ingen videnskabelige formål.

Den 19. december blev ballondrabanten Explorer 19 opsendt i en polarbane 600—3.000 km oppe. Bal-

lonen er 3,6 meter i diameter og skal måle lufttætheden (lufttætheden stiger bl. a. under solstorme). Drabanten vil hyppigt herhjemme kunne ses som en stjerne af 3 størrelsesklasse.

Den 21. december blev den 130 kg tunge vejrdrabant Tiros 8 opsendt i en bane 600 km oppe. Opsendelsen var rent rutinemæssig, og drabanten fungerer perfekt.

Samos 16 blev opsendt 25. oktober.

Samos 17 blev opsendt 18. december.

Hemmelige drabanter blev ellers opsendt den 29. oktober (280—350 km) og den 27. november (180—390 km).

De 14 nye NASA-astronauter

Fra luftvåbnet:

Major, dr. phil., Edwin E. Aldrin, 33 år.
Kaptajn, civilingeniør William A. Anders, 30 år.
Kaptajn Charles A. Bassett, 31 år.
Kaptajn Michael Collins, 32 år.
Kaptajn Donn F. Eisele, 33 år.
Kaptajn Theodore C. Freemann, 33 år.
Kaptajn, mag. scient og civilingeniør, David R. Scott (31 år).

Fra flåden:

Løjtnant Alan L. Bean, 31 år.
Løjtnant Eugene A. Cernan, 29 år.
Løjtnant Roger B. Chaffee, 28 år.
Kommandør Richard F. Gordon, 34 år.

Fra marineinfanteriet:

Kaptajn Clifton C. Williams, 31 år.

Civile:

Mr. R. Walter Cunningham, 31 år, fysiker.
Mr. Russell L. Schweichart, 27 år, astronom.

Merkurastronauten Donald K. Slayton har nu af lægerne fået lov at flyve som andenpilot i en Geminikapsel. *H. S.*

PS. Centaur kan sende 3.200 kg rundt om Jorden, og 900 kg til Månen og planeterne.

Vulkanudbruddene blev iagttaget under identiske månefaser.

Alt for mange mennesker tror, at de tænker, mens de egenlig bare ommøblerer deres fordomme.

William James.

Pressen skrev

Den 1. januar bragte Politiken og Berlingske Tidende hver en artikel om rumfart. Begge artikler giver klar og saglig oplysning om den aktuelle rumfart, og det kan på det stærkeste tilrådes at anskaffe sig de to nævnte aviser.

Fra artiklen i Berlingeren er der grund til at fremhæve to særligt interessante punkter. Her udtaler magister Lundbak nemlig følgende:

1° Hverken USA eller Sovjet vil sandsynligvis nå Månen før i begyndelsen af 1970'erne.
Årsag: I tiden fra 1968—1970 er der solpletmaximum, hvilket vil forøge den radioaktive stråling i rummet.

2° Fra obeservatorier på Månen vil det måske være muligt at finde bevis for eksistensen af intelligensvæsener på andre kloder. Magisteren påpeger vanskelighederne ved radiokommunikation med andre stjerner; selv om der levede intelligensvæsener på de allernærmeste stjerner, vil der gå 12 år før et radiobudskab fra Jorden når frem, og 12 år før svaret når tilbage.
Bemandet rumfart mellem stjernerne vil tage flere hundrede år, og farerne er store.
Endelig mener magister Lundbak, at det nok vil tage et par år, før russerne har fået bygget deres planlagte rumstation.

H. S.

Planen om rumstationen har flere gange været omtalt i UFO-NYT. Efter de seneste oplysninger vil den veje ca. 60 tons. Det vil sige, at den kan rumme ca. 10 mand, og da man mener, at de nyeste sovjet-raketter kan sende ca. 20 tons i bane, skal der i alt ca. 3 opsendelser til at samle rumstationen.

H. S.

Militær rumfart

Ought to be translated

Denne artikel handler om den militære udnyttelse af verdensrummet, især den del der ligger imellem 200 og 20.000 km over Jordens overflade.

I USA er det jo som bekendt luftvåbenet, der har

ansvaret for den militære rumflyvning. De har deres eget raketforsøgsområde i Californien, hvorfra de forskellige typer spiondrabanter opsendes i baner, der passerer hen over begge Jordens polområder. Før vi ser på selve drabanterne, må vi præsentere nogle af de løfteraketter de anvender:

THOR-AGENA:

Dette er en 55 tons tung totrinsraket, der kan sende drabanter på op til 700 kg i kredsbane. Sidste trin, *AGENA,* går i bane sammen med drabanten. (Normalt adskilles denne ikke fra Agena-trinnet). Dette rakettrin er 6 meter langt og 1½ meter i diameter og vejer tomt ca. 400 kg.

ATLAS-AGENA

Denne raket på 130 tons har som første trin en ATLAS interkontinental raket. *AGENA*-trinnet er det samme som i THOR-AGENA. Den kan sætte 2200 kg i kredsbane, eller 330 kg til Månen. NASA anvender denne type til Mariner og Ranger.

Vi vil nu gå over til at betragte de drabanttyper USAF opsender, for derved at få et indblik i, *hvad* det er, man er specielt interesseret i.

Discoverer

Denne type drabanter opsendes med Thor-Agena i baner, der normalt ligger mellem 200 og 600 km. De har til formål dels at drive videnskabelig forskning, dels at prøveflyve nyt elektronisk udstyr til spiondrabanterne. Den videnskabelige forskning omfatter måling af stråling, magnetfelter, lufttæthed og lignende. Formålet er at bane vejen for de bemandede laboratier, som omtales senere i artiklen. Det elektroniske udstyr kan f. eks. dreje sig om nyt radioudstyr, ny kikkertlinse, eller måske skal en ny metallegering afprøves.

Ferret

Også denne type opsendes med Thor-Agena i baner 200-400 km oppe. De er udstyret med radioudstyr, der opfanger impulser fra de russiske radar- og radiostationer, hvorved det bliver muligt at lokalisere disse. Det man især er interesseret i er to ting: Radiokommunikationer fra raketbaserne og de samtaler over mikrobølgebåndet, som russiske militærbaser fører. Mikrobølger går i lige linie, og da de ikke reflekteres af ionosfæren (ligesom fjernsynsbølger); kan de kun høres i et begrænset område. Ferret opfanger da radiobølgerne på deres vej ud i rummet.

Samos

Denne type opsendes med Atlas Agena i baner 180—250 km oppe. De medfører TV-kameraer og film, som returneres til Jorden i kapsel. Der opsendes en hver 6. uge, og det siges, at man kan se så små ting som en jeep på jorden.

Kommunikationsdrabanter

Disse 80 kg tunge drabanter skal opsendes med Atlas Agena i baner ca. 15.000 km oppe. Hver raket medfører ca. 4 drabanter, og første opsendelse ventes i 1965. Formålet er at skabe et verdensomspændende militært kommunikationssystem, der er uafhængigt af Solens indflydelse på ionosfæren. Systemet vil i alt omfatte ca. 40 drabanter. (NASA har sit eget program, SYNCOM).

Navigationsdrabanter

Disse drabanter, der vejer ca. 100 kg, får deres strøm fra atombatteier. De to nyeste blev opsendt den 28. september og den 5. december 1963. De kredser i 1100 km's højde. Selve atombatteriet vejer 12 kg og leverer 25 watt i 5 år. Det vil her føre for vidt at komme ind på, hvordan de virker; det er nok at sige, at man kan navigere med en nøjagtighed på 150 meter ved at aflytte deres radiosignaler. De har især betydning for Polaris-ubåde. Projektets navn er TRANSIT.

Midas

Midas opsendes af Atlas-Agena i en cirkulær bane i 3600 km. Den skal varsle raketaffyringer ved at spore deres infrarøde varmestråling under opsendelsen. Store tekniske vanskeligheder har forsinket projektet, men efter to vellykkede opsendelser i sommeren 1963 ser det ud til at systemet kan være klart i 1966.

Det var de vigtigste af de projekter USAF arbejder med idag. De er alle ret fredelige, de drejer sig om forskning, spionage eller kommunikation.

Før vi ser på, hvad man har planlagt inden for den

bemandede rumfart, vil vi lige se på, hvad russerne foretager sig.

Kosmos (forskningstypen)
Disse drabanter sendes op i baner 240—800 km over jorden. På grundlag af visuelle observationer, og beregninger over, hvor hurtigt de bremses i atmosfæren, mener englænderne at kunne sige, at de er kugleformede med en diameter på ca. 1,6 meter og en vægt på ca. 600 kg. Deres formål er det samme som Discoverer: Måling af lufttæthed, stråling, ionosfære etc.

Kosmos (rumskibstypen)
Disse drabanter er cylindriske og vejer ca. 5 tons. De bringes til landing efter 3—10 dages forløb. Deres baner er mellem 200 og 400 km oppe. De har følgende formål:
— prøve nye metallegeringer til rumskibe,
— prøve nye metoder til strålingsbeskyttelse for kosmonauter.
— prøve nye styre- og stabiliseringssystemer.
Nogle af dem medfører muligvis forsøgsdyr, og sandsynligvis drives der en del spionage.

Som man ser, driver begge parter omfattende studier med henblik på en senere militær bemandet rumflyvning. Fordelen ved at have en sådan er dobbelt: Dels kan man reparere sine egne spiondrabanter, og dels kan man ødelægge fjendens ditto. (Gemini kan jo manøvrere, og i Poljot-projektet arbejder russerne på at skabe en manøvredygtig Vostok). Om der så vil blive „krig i rummet" er for tidligt at sige. Kun kan det nævnes, at en „luftkamp" mellem Gemini og Vostok er umulig, da den vil kræve enorme mængder styrebrændstof. Men hverken amerikanerne eller russerne vil nok i det lange løb finde sig i, at modparten spionerer over deres territorium.

Til slut vil vi omtale USAF's store militære rumstationsprogram:

Projekt MOL
MOL står for „Manned Orbiting Laboratory". MOL-projektet skal i 1968 føre til opsendelse af en Gemini-kabine med to mands besætning. Bag på Gemini vil en 8 meter lang cylinder med kraftforsyning, opholdsstue og spionageudstyr, blive hægtet på. Hele herligheden vejer 10—12 tons og vil kredse i en bane 240—300 km over jorden. Når kabine og cylinder er sat i bane, skal mandskabet gå fra kabinen ind i laboratoriet, som vil blive således udstyret, at de kan arbejde der uden rumdragter. Når arbejdet er afsluttet efter tre til fire ugers ophold i rummet, går de tilbage i Gemini-kabinen, kobler fra og vender hjem til Jorden. Det kan forventes, at det første russiske rumstationsprojekt også omfatter tremands version af VOSTOK med påhængsvogn. Derved undgås den vanskelige rendez-vouz.

H.S.

Den 22. november 1963 fandt 1. behandling sted i Folketinget af undervisningsminister Helveg Petersens forslag af 8. november 1963 til *„Lov om Danmarks deltagelse i det europæiske rumforsknings-samarbejde"*. Forslaget fik støtte fra de seks politiske partier, og det var bemærkelsesværdigt, at kvinderne herved var i flertal som ordførere. Disse var Kaj Rasmussen (Socialdemokratiet), Helga Petersen (Venstre), Erik Kragh (Det konservative Folkeparti), Else-Merete Ross (Det radikale Venstre), Lis Mølbjerg (Socialistisk Folkeparti) og Birthe Wetlesen (De Uafhængige).

Kun Lis Mølbjerg gav udtryk for en smule betænkelighed. Hun udbad sig — og fik — en forsikring om, at der udelukkende var tale om fredelige formål. Herudover var det ved denne første behandling af interesse, at både Helga Petersen og Else-Merete Ross anbefalede henvendese til og evt. samarbejde med Sovjetunionen vedrørende europæisk rumforskning.

Ifølge „Bemærkninger til lovforslaget" skal Danmark gennem en 8 års periode bidrage til ESRO med ca. 44,4 millioner kr. Bidraget er for 1964 anslået til 1,8 millon kroner.

Ole Henningsen.

NORGE

Til oplysning for vore norske venner kan vi oplyse, at H. C. Petersen holder foredrag i Bergen og Oslo i begyndelsen af april måned.

Bergensmødet bliver holdt i Aulaen ved Bergens tekniske skole den 6. april kl. 19,00.

Oplysninger om mødet i Oslo samt om et eventuelt program i Norsk Rikskringkastning kan fås ved henvendelse til SUFOI-Norges hovedkvarter:

Nils Sælensminde, Fyllingen, Bergen.
Telefon 6 11 94

Ufologi...

Af Aime Michel

Megen strid var uundgåelig i begyndelsen, da det blev opdaget, at UFOer eller i det mindste nogle af dem bevægede sig tværs over visse områder i lige linier. Forskere i mange lande har rapporteret om disse lige bevægelsesretninger, som blandt alt det gådefulde var en faktor, der fejede alle skeptikeres indvendinger til side. I det her citerede brev, som blev stilet til udgiveren af »Flying Saucer Review«, London, fremhæver den franske forsker Aimé Michel, at hans sidste opdagelse gør det af med megen af den kritik, der blev rejst mod hans første teori. De lige liniers forløb indgår nu som en kendsgerning i den metodiske forskning, og dette kan meget vel føre til, at observationer kan forudberegnes. Og disse lige linier må før eller senere blive taget i betragtning af de videnskabsmænd, der nægter at tage UFOer for gode varer. Det nedenfor gengivne brev vil afgjort rangere som et af de mest betydningsfulde ufologiske bidrag, som »Flying Saucer Review« har haft det privilegium at offentliggøre.

Den diskussionsbølge, som »Flying Saucer Review« har givet stødet til i anledning af udbredelsen af min bog i England, har medført, at jeg har fået en høj mening om Deres læseres kultur og kritiske sans. Hverken i Frankrig eller i USA har læsernes reaktioner stået på et tilsvarende niveau. Dette synes at bevise, at i England er et bredere og mere oplyst publikum interesseret i UFOerne, og jeg kan kun lykønske Dem dermed.

1. Først må jeg understrege, at min bog blev skrevet for 5 år siden. Men efter udgivelsen og jævnt hen hele tiden har talrige forskere i Frankrig og USA kritiseret, perfektioneret og beskåret den deri fremsatte teori, som jeg jo blot var den første, der fandt frem til, og som senere blev betydeligt forbedret. Selv om jeg var den, der begyndte, er jeg på ingen måde den eneste forsker, der nu arbejder i den retning, min bog anviste. De lige liniers forløb er således ikke noget, jeg har eneret på. Inden for dette område er selvstændigt arbejde blevet gjort af Vallée og flere andre i Frankrig, Buelta i Spanien, Olavo Fontes i Brasilien, Christian Vogt og hans medarbejdere i Argentina, »Civilian Saucer Intelligence« i New York, Guy Quincy i Algier og adskillige andre. Som det er normalt inden for videnskaben, har enhver af disse forskere personlige opfattelser, der ikke nødvendigvis deles af alle de andre. De, som finder et sådant forhold mærkeligt, må huske på, at sådan er det inden for al videnskabelig forskning. Det er kritik og divergerende tanker, der skaber fremskridtet, og takket være dette arbejde afsløres sandheden gradvis.

2. Alle forskere, som har undersøgt de såkaldte »alignementer«, d. v. s. lige bevægelseslinier på basis af regulære observationer, altså ikke bare overfladisk og teoretisk, er nu overbevist om, at visse alignementer vidner om en sindrig, organiseret plan, der er underlagt en udefra virkende intelligens. På dette specielle punkt er der ingen divergerende opfattelser blandt de forskere, jeg ovenfor har nævnt.

Jeg sagde: visse alignementer. Alexander Mebane fra »Civilian Saucer Intelligence« i New York var den, der først reviderede mine beregninger, og det første resultat, som fremkom, da man var nået til slutningen af den amerikanske udgave af min bog, viste, at et betydeligt antal af de lige linier, som jeg havde fastlagt, kunne forklares som rene tilfældigheder. Alex Mebane har gjort os en stor tjeneste ved at udelade de usikre (eller muligvis usikre) linier og ved at lade de linier, som ganske afgjort ikke var usikre, fremtræde så meget des tydeligere, d. v. s. de linier, som der ikke er nogen forklaring på. Det er om nogle af disse linier, jeg har koncentreret mine anstrengelser i de sidste 5 år. En helt ny bog ville være nødvendig for at skildre de detaljer, jeg har fået kendskab til ved dette arbejde. Jeg vil derfor indskrænke mig til kun at omtale en af disse linier, nemlig alignementet Bayonne-Vichy af 24. september 1954 (pag. 74 i min bog).

3. Dette Bayonne-Vichy alignement havde allerede fanget Alex Mebane's opmærksomhed (pag. 258—259). Ved anvendelse af sin egen beregningsmetode fandt han frem til en sandsynlighed på

1/500.000 i værste fald og 1/40.000.000 i bedste fald (jfr. anm. 5 pag. 79 i min bogs amerikanske udgave).

Nu er det sådan, at den omtalte linie kun spænder over 6 punkter (geografiske. O. a.) i min bog. Men i 1958 viste min ven og modstander, François Jacques Bergier, mig et udklip af bladet »Le Parisien libéré«, som berettede om en observation, som også havde fundet sted i september måned og netop den 24., en observation, som jeg ikke havde omtalt i min bog, da jeg ikke havde hørt om den. »Se,« sagde han, »det her giver dig endnu en eventyr-tallerken, og dit alignement bliver forklarligt som et rent tilfælde.«

Jeg var straks meget opbragt over denne indvending. Observationen havde fundet sted i Portugal i en lille landsby i Sierra de Gardunhabjergene nær den spansk-portugisiske grænse. Så fik jeg den idé at forlænge Bayonne-Vichy alignementet i sydvestlig retning udover Bayonne for at se, hvor linien førte hen. Og så længe jeg lever vil jeg aldrig glemme Gergier's forbavselse — og min egen — da vi opdagede, at linien gennemskar Sierra de Gardunha, og at denne portugisiske observation, som havde fundet sted ca. 600 km fra Bayonne, netop kunne lokaliseres, og med præcision, på det alignement, som jeg havde udarbejdet 2 år i forvejen. Det blev straks godtgjort, at sandsynligheden for, at denne ekstraordinære tildragelse kunne skyldes en tilfældighed, hvilede på odds i forholdet flere gange ti millioner til tallet 1, selv med det mest uheldige slumptræf. Det var den anden gang i mit liv, at jeg med nøjagtighed havde lokaliseret en observation blot ved at forlænge en linie. Vi skal om et øjeblik se, at vi siden da har kunnet gøre det endnu bedre.

4. Omtrent samtidig med dette kom en af mine venner, en professionel astronom, med en bemærkning, som fik mig til at tænke. Han sagde: »Det er i og for sig slående nok at konstatere, at disse på linie liggende observationer alle har fundet sted på en og samme dag. Men kunne det ikke tænkes, at der også var permanente alignementer, langs hvilke observationer kunne finde sted gentagne gange på forskellige dage?«

Jeg erindrede så, at det ovenfor nævnte alignement af 24. september 1954 netop gik gennem Dôle i Jurabjergene, hvor et objekt faktisk var blevet observeret ved to tidligere lejligheder. Efter at have gransket dybere i sagen fastslog jeg, at denne linie var blevet »besøgt« mere end et dusin gange i løbet af ugen før den 24. september og den nærmest efterfølgende uge. Ved anvendelse af min beregningsmetode over hele perioden og efter tælling af alle observationerne viste det sig, at sandsynligheden for, at denne linie kunne bestå ved et spil af tilfældigheder, forholdt sig som 1 til flere millioner. Altså var det virkelig en permanent linie.

På linien

Medens alt dette forgik, hændte det natten til den 24. oktober, at to observationer fandt sted næsten samtidigt i Frankrig, én i Tulle og én i Brive. Og atter skete det på den nævnte linie! Men denne gang var det 3 år senere. Kunne det nu være et tilfælde? I 1960 ønskede jeg at komme til bunds i spørgsmålet, og jeg beregnede den jordomspændende forlængelse af dette specielle alignement. På denne måde fandt jeg på et verdenskort frem til en linie, som løb gennem Europa, Sovjetunionen, Kina, Formosa, Ny Guinea, Ny Zealand, Sydamerika (fra Valdivia i Chile til den brasilianske kyst mellem Sao Luiz og Fortaleza), Atlanterhavet, Portugal og Spanien. Og straks ved første øjekast var der noget, der slog mig, og det var, at der siden 1954 havde været 5 observationsbølger: en i Vesteuropa (den i min bog omtalte), en i USA i 1957, en i et begrænset brasiliansk område omkring Fortaleza, en i Ny Guinea i 1959 (Cruttwell-rapporten) og endelig en i Ny Zealand i 1960 (jfr. navnlig »Flying Saucer Review« for marts/april 1960, september/oktober 1960 og tillige januar/februar 1961, pag. 30). Af disse 5 bølger var 4 bogstavelig talt klæbet til Bayonne-Vichy linien, således at denne linie, hvis enestående rolle først og fremmest var kommet for dagen som et resultat af udelukkende europæiske observationer, nu ganske afgjort syntes at spille hovedrollen i den ikke-jordiske aktivitet, der udfolder sig over hele Jordens overflade.

De store bølger

Jeg var imidlertid forbeholden m. h. t. min endelige dom og afventede begivenhedernes gang.

Slutningen på det blev, som vi alle ved, at en ny bølge viste sig over Argentina i 1962, og endnu en gang — den femte i løbet af 8 år — blev det på storcirklen Bayonne-Vichy. Vor ven Christian Vogt, som passerede Paris på den tid, da hans C.O.D.O. V.N.I. organisation observerede denne bølge i hans eget land, så vort kort, der viste storcirklens forløb, og han blev umådelig overrasket. For første gang i ufologiens historie dukkede grundplanen for et velordnet system frem for vore øjne i dimensioner, der omfattede hele jordkloden. Det kan ikke skjules, at vi var alle dybt bevæget.. Generelt blev UFOer naturligvis til stadighed observeret over hele kloden. Men de store bølger, et fænomen så egenartet i sig selv og nu så velkendt i forskernes øjne, syntes at indrette sig efter en eller anden topografisk rettesnor, der strakte sig ud over hele kloden. Af seks bølger observeret gennem otte år var fem lokaliseret på den samme storcirkel. Med hensyn til den sjette, den amerikanske bølge, hvorledes kunne man så undgå at lægge mærke til dens sammenfald med opsendelsen af den første sputnik? I øvrigt afveg den amerikanske bølge på andre punkter fra de klassiske bølger, bl. a. og navnlig ved fraværelsen af det store, cigarformede moderskib.

5. Her burde jeg sige noget om Jacques Vallée's arbejde i forbindelse med begrebet storcirkler og det herunder alment gældende samt om de overraskende resultater, han nåede til. Imidlertid vil han selv gøre dette, og bedre end jeg kan, når han skønner det opportunt. Arbejdet medførte vanskeligheder i forskningen, herunder komplicerede trigonometriske og statistiske analyser, som måske vil føre meget vidt.

Kodeord: BAVIC

Hvad mig selv angår, har jeg med hjælp fra en anden ven, som også er astronom, indskrænket mig til at foretage en grundig undersøgelse af ovennævnte Bayonne-Vichy alignement, som Vallée har navngivet med kodeordet BAVIC. Vor tanke, som blev bekræftet ved det, der sidenhen skete, var, som De vil se, at et indgående studium af BAVIC inden for et omhyggeligt undersøgt og afgrænset område (d.v.s. Frankrig), måske kunne bringe os på sporet af nye opdagelser. Herefter begyndte vi at udforske terrænet, idet vi lagde den største vægt på landindsrapporter langs denne linie, og dette arbejde har faktisk sat os i stand til at fastlægge dens forløb med meget stor nøjagtighed.

Så langt var vi nået i vore bestræbelser indtil august 1962, da årets mest sensationelle observation fandt sted i Frankrig.

Den 29. august i landsbyen Vauriat, dept. Puy de Dôme, kunne flere mennesker bevidne, at ikke før sete maskiner i flere minutter havde opført en veritabel ballet kl. 13,45, altså i fuldt dagslys. Et af øjenvidnerne, som er ingeniør, erfaren pilot og medlem af Aeroklubben i Auvergne, sendte en første rapport om hændelsen til general Chassin og derefter en ny rapport til min ven astronomen. Maskinerne, i alt fire, var blevet observeret ganske tydeligt, på kort afstand og i lav højde. Det, som straks slog mig, var beskrivelsen af »balетten«, d. v. s. maskinernes komplicerede opførsel. Det var nøjagtig de samme sik-sak manøvrer, som jeg havde bemærket under observationen af UFO-bølgen i 1954 (jfr. min bog, pag. 182, i midten), og som markerede retningsændring, når 2 linier skar hinanden.

Det var ikke så ligetil at finde ud af, hvor den lille landsby Vauriat lå. Rapporten sagde: Puy de Dôme. Min ven astronomen skaffede et kort i målestok 1:200.000 (Michelinkort nr. 73), som oplukket svarer til ca. 15 gange størrelsen af dette blad,

Der var tusinder af navne på det, og efter en times søgning kunne den lille landsby Vauriat stadig ikke findes. Så fik min ven en idé. »Bavic,« sagde han til sig selv, »Bavic går gennem Puy de Dôme. Altså burde Vauriat ligge på Bavic-linien.« så tog han en lineal og afsatte Bavic på sit kort, hvorefter han på ny læste i rapporten. Der stod: »Observationen fandt sted umiddelbart ved siden af stationen i Vauriat.« Altså måtte der være en jernbane, som gik gennem byen, og min ven tænkte som så: »Hvis Vauriat ligger på Bavic, og hvis jeg skal finde landsbyen, behøver jeg blot at følge Bavic tværs over kortet, indtil alignementet skærer en jernbane, og der skal den være.«

Det var Vauriat

Så satte han en finger på den ene ende af Bavic, fulgte denne linie og kom til en jernbane. Nogle få millimeter før skæringspunktet gik Bavic lige gennem centrum af en landsby. Min ven bøjede sig ned og læste navnet. Det var Vauriat!

Inden for mindre end en millimeter, d. v. s. med en fejlmargin på 200 m (for en storcirkel at være, som, lad os ikke glemme det, løber rundt om hele Jorden!) havde den linie, jeg opdagede i 1957, hjulpet os til at lokalisere en observation i 1962. Endnu en gang gav alignementsmetoden os den sjældne og betagende fornemmelse, som knytter sig til bevidstheden om en virkelig opdagelse. Men denne gang påtvang resultatet os den opfattelse, at det var bydende nødvendigt at organisere et systematisk opsyn med alle de områder, Bavic gik igennem, og det er just det, vi har gjort her i Frankrig siden efteråret 1962. Det er dog for tidligt at offentliggøre de nye kendsgerninger, som den således anviste vej har ført os frem til, thi nogle af dem er stadig uforståelige. Men fra nu af vil vi have visheden om at have fast grund under fødderne. Uanset hvor meget UFOerne kan dominere os med deres teknik, så er det altså nu bevist, at der er noget i deres adfærd, som kan undersøges ved hjælp af vore egne videnskabelige metoder.

Som konklusion vil jeg gerne understrege to kendsgerninger. Den første er, at de lige liniers princip, som til at begynde med blot var en teori, nu er blevet både en forskningsmetode og en kendsgerning: en kendsgerning, fordi der ikke længere kan herske tvivl om, at de ikke-jordiske mennesker holder vor planet under organiseret observation, som til dels finder sted langs jordiske storcirkler, og en forskningsmetode, fordi vi kan begynde at fortolke betydningen af denne organisation og indse muligheden af at kunne forudse fremtidige observationer.

Når alt kommer til alt, ligger beviset for evolution i de opnåede fremskridt. Det er ikke ved at besvare indvendinger, at vi kan fremme ufologiens sag. Det bedste svar, det eneste, der er til nogen nytte mod den kritik, som et positivt arbejde uundgåeligt trækker med sig, er at fortsætte ufortrødent ad den lige vej og stadig at have noget nyt at vise frem. Det er det, »Flying Saucer Review« beflitter sig på, ligesom Coral Lorenzen i USA, major Petersen i Danmark, Olavo Fontes i Brasilien, Christian Vogt i Argentina, Buelta og Ribera i Spanien, samt mange andre, som De jo kender. Og det er tillige det, vi prøver på i Frankrig. Min personlige politik — lad mig slutte med denne — har altid været og vil vedblivende være at lade diskussionen udvikle sig uden at blande mig i den og kun skrive, når jeg kan komme med noget nyt.

Efterskrift

Jeg glemte i min artikel at nævne noget, som er meget vigtigt for Deres læsere, og det er, at der blandt de permanente indtil nu opdagede linier er én, som løber tværs over England fra den ene side til den anden, nemlig den, der vises på kort nr. 14, pag. 181 i min bog »Flying Saucers and the straight-line Mystery«. Linien, som slutter i Southend, for så vidt det drejer sig om England, har været en stadig skueplads for fænomener, der gentagne gange har fundet sted på kontinentet siden 1954. For eksempel har der sidste efterår på ny været gode observationer langs denne linie i Italien (Gardasøen).

Selv om jeg ikke har noget særligt kendskab til England, hvorfra jeg kun modtager den dokumentation, der offentliggøres i »Flying Saucer Review«, så ville jeg være meget overrasket, om der ikke havde været talrige observationer langs linien, der går fra Southend til Barra Sound (i den sydlige del af Hebriderne). Den type observationer, man kan forvente på denne linie, er følgende:

1. Observation af flere objekter på en gang.
2. Observation af objekter, der standser og foretager sik-sak manøvrer.
3. Landing i nærheden af linien — lad os sige inden for en zone på 20 km til hver side.

Udgiverens bemærkning

Betydningen af opdagelsen af de jordomspændende lige linier kan ikke overvurderes. Michel har bevist, at der er både plan og formål bag den inspektion, der finder sted.

Selv de, der tror på fl. tall., er tilbøjelige, ja, måske for meget, til at møde modstanderne på halvvejen og indrømme, at en nok så stor del af observationerne kan skyldes misforståelser og spøgefulde indfald. En sådan indrømmelse er dog ikke, synes vi, baseret på et solidt understøttet vidnesbyrd. I konsekvens af dette kunne de jordomspændende lige linier synes at bevise, at de fleste af vidnerne er sandfærdige, idet disse jo ikke kan være klar over, at de bor på en storcirkel-

linie. Hvis de vantro og de spøgefulde havde været ophav til en betydelig procentdel af de samlede observationer, så ville hyppigheden af de opdigtede observationer have været stor nok til at afkræfte opdagelsen. Det eneste, som skeptikerne nu kan hænge sig i, er, at de tossede og de spøgefulde lever langs de storcirkellinier, som tilfældigvis går rundt om Jorden.

Fra »Flying Saucer Review«, maj/juni 1963. Oversat: *Aage Voss.*

Anmærkning:

Som den store videnskabelige kapacitet Aimé Michel er, må der lægges meget stor vægt på hans forskningsresultater — der som bekendt er rent tekniske. Hans orthoteni — de lige liniers princip — er grundlaget for studierne i mange UFO-forskningsgrupper verden over.

Og hvad så? Ja, følger man den *teori,* som Michel lader følge med beviserne, så kan de flyvende tallerkener ikke komme fra vort solsystem, og besætningerne kan ikke være mennesker — Michel siger jo, at det er plantevæsener. Men her glemmer vi en række vigtige punkter, hvoraf jeg blot skal nævne tre:

1. Har plantevæsener ligesom mennesker brug for vinduer i rumfartøjerne?
2. Er det ikke underligt at tænke sig, at plantevæsener skulle vælge og have brug for lige akkurat det samme som mennesker: metalliske rumfartøjer?
3. Hvem er de menneskelignende væsener som almindelige mennesker i hundredevis har set komme ud af eller gå ombord i landede flyvende tallerkener?

Løsningen ligger lige for!

Ledelsen af det enorme kosmiske program, som har været under udvikling siden 1947 har været nødt til at se i øjnene og regne med den hidtil største fare for fremskridt af betydning på Jorden — den udbredte orthodoksisme og arrogance i de såkaldte førende videnskabelige kredse! Og hvad blev resultatet?

Samtidigt med at det program løber, hvor masserne gennem almindelige observationer og landinger/kontakter bliver fortrolig med sandheden om mennesket og Kosmos, løber der et andet program beregnet på de, som ikke må tro på andet end formlernes ufejlbarhed.

Første fase her er bl. a. at få videnskaben gjort interesseret! Det lykkedes ved at „optræde matematisk" på en sådan måde, at en hvilken som helst observation eller landing altid findes i facit af en matematisk formels løsning af en given storcirkelaktivitet!

Ad åre, når der foreligger så mange matematisk underbyggede observationer og landinger at end ikke de fremskridtsfjendtlige kan dæmme op for beviserne, må der komme en ny face for denne specielle gruppe mennesker. —

Men altså — kan De ikke få tingene til at passe sammen efter at have læst om de lige linier, så tag min „teori" som en mulig forklaring, indtil en anden og bedre foreligger.

Jeg talte en aften — I Paris — for en kreds af interesserede — til stede var også en repræsentant for den orthodokse videnskab. På et vist tidspunkt gjorde vedkommende forsamlingen opmærksom på, at jeg faktisk var utilregnelig på grund af mine uhørte og videnskabeligt uunderbyggede påstande! „De flyvende tallerkener", sagde han, „eksisterer ikke, før videnskaben har bevist det"!!! Jeg stillede derefter følgende spørgsmål: „Hvis De, når De nu kører hjem i aften, ser en flyvende tallerken lande, vil De så ikke personligt tro på, hvad De har set, før videnskaben har bevist, at flyvende tallerkener eksisterer?" Han svarede: „Garanteret nej"!!! I øvrigt til moro for de øvrige tilhørere.

For nylig talte jeg for en kreds af unge videnskabsmænd. Efter foredraget — som findes omtalt i UFO-NYT nov. 1963, side 209 — måtte der stilles spørgsmål og fremsættes kommentarer. En nydelig ung mand kom hen til mig og sagde: „Jeg kan bevise, at George Adamski er en svindler". Det lyder interessant, var mit svar, vil De godt udtrykke Dem lidt mere detailleret? Han sagde så:

„Jeg er biolog og uddannet ved et af verdens fineste unversiteter — Bergens Universitet — hvor jeg har lært, at der hverken kan være liv, vand eller vegetation på Månen, sådan som Adamski påstår det? — Derfor er han svindler".

De vil altså påstå, sagde jeg, at når De har lært, at der ikke kan råde sådanne forhold på Månen, så er det helt sikkert, at det forholder sig sådan. Selvfølgeligt, svarede han med venlig og slet skjult foragt i hele sin figur! Ved De hvad, sagde jeg, skulle

vi ikke vente med at diskutere den sag, indtil vi har sikre resultater efter kommende jordiske landinger på Månen.

Med karakteristisk ortodoks „overlegenhed" udslyngede han følgende stemplende postulat:

Vi kommer aldrig til at lande på Månen!!!

Tillad mig at slutte min anmærkning med at citere en af verdens store rumforskningseksperter, professor Herman Oberth:

„Så længe videnskaben ikke kan bevise, at de flyvende tallerkener ikke eksisterer, eksisterer de, alene på grund af de titusinde af observationer og beretninger som foreligger fra troværdige og pålidelige vidner".

HC.

Lever der rumfolk iblandt os?

Ekstra-udgave nr. 18, 1-. oktober 1963.

Af redaktør *James W. Moseley,*

P. O. Box 163, Fort Lee, N. J., USA.

Den 10. april i år (1963) blev redaktøren ringet op af en mand, der kun opgav sit navn som Alexander. Han var meget ivrig efter at træffe os; derfor tog min kone Sandy og jeg samme aften ind til Dixie Hotel i New York City, hvor Alexander spiste middag sammen med to ledsagere, der præsenterede sig som Margot Dunmier og Robert Baldwin. Ingen af de to ville sige ret meget om sig selv, og især kvinden var en temmelig usædvanlig person, klædt i gammeldags tøj.

Alexander var en midaldrende mand, temmelig kraftigt bygget og af middelhøjde. Han havde en mørkoliven teint. Det eneste mærkelige ved ham var hans fremmede accent, som var umulig at placere. Han nægtede at oplyse, hvor han var født — og sagde kun, at det var et land, som min kone og jeg aldrig havde hørt om. Han sagde aldrig direkte, at han var fra en anden planet, men han påstod, at han havde rejst over hele verden uden pas, at han havde truffet alle inden for UFO-forskningen, samt at han havde læst absolut alt, hvad der var tilgængeligt om emnet. Han interesserede sig også for psykiske fænomener og påstod, at han havde ekstra-sensoriske evner, — selv om han dog afslog at demonstrere dem.

Alexanders budskab til os gik ud på, at han havde ubegrænsede midler fra en eller anden ukendt kilde og ønskede at financiere en række tallerkenforedrag, som skulle holdes ud over hele verden af undertegnede. Den følgende aften traf jeg ham igen, men han kom aldrig med detaljer om, hvornår disse foredrag skulle finde sted, og min oprindelige skepsis med hensyn til hans tilbud voksede derved. Denne gang spiste han sammen med en temmelig tiltrækkende ung kvinde, som han præsenterede som sin sekretær. Han fortalte mig, at han var nødt til at tage afsted næste dag på en ganske kort tur til Washington, D.C., og at han ville kontakte mig igen umiddelbart efter sin tilbagekomst til New York. Men det var sidste gang, jeg så eller hørte fra Alexander!

Alexander traf mindst to andre tallerkenforskere, mens han var i New York, og de var lige så mystificerede, som jeg, med hensyn til hans økonomiske midler og hans fødeland. Formålet med hans rejser blev heller ikke forklaret. Jeg glemte faktisk hele begivenheden igen indtil den 6. juni, da jeg tilfældigvis deltog i et teaterselskab i New York — det havde overhovedet intet med tallerkener at gøre — og dér løb på den kvinde, Alexander havde præsenteret som sin sekretær! Jeg fik en lang samtale med hende og erfarede, at stik imod, hvad han havde ladet mig tro, havde hun først truffet ham en dag eller to, før jeg traf ham. Han havde lovet hende ansættelse, dernæst antaget hende på sin egen bekostning, ansøgt om pas til hende, vist hende et kontor i New York, som han formodentlig havde lejet, — og så taget afsted til Washington. Hun hørte aldrig fra ham igen. Desværre glemte jeg at få hendes navn og adresse.

Næste face i dette mærkelige eventyr indtraf i juli, da jeg modtog en række breve fra en velkendt UFO-forsker i St. Louis, Missouri, ved navn George Marlo. Det viste sig efterhånden, at en mand med samme signalement, og som kaldte sig Alexander, havde besøgt en lang række UFO-entusiaster i St. Louis, Marlo iberegnet. Han var så forsvundet fra byen, lige så pludseligt, som han havde forladt New York! Marlo var overbevist om, at Alexander virkelig var et menneske fra en anden planet, og i et af sine breve til mig skrev han: „Jeg er færdig med at holde radio- og TV-foredrag om UFOer. Jeg vil tale om andre emner, men dette er for farligt for mig. Efter at have talt med Alexander *er jeg nu blevet klogere ...* Jeg vil ikke bringe oplysninger, der kunne og ville forårsage panik, ud til offentligheden. Jeg kan ikke give dig nærmere enkeltheder denne gang, men måske senere engang. Alexander ville have, at jeg skulle være leder, når de lander deres runde, flyvende maskiner

her på Jorden. De har også andre måder at komme her på, eller det påstod han i det mindste ... En del af hans plan var at forvirre dig ... *Tre gange, mens han var sammen med mig, opdagede jeg pludselig, at jeg stod og talte til den tomme luft.* Han havde for vane at forsvinde lige ud i det blå ved visse lejligheder, når der var andre mennesker i nærheden." — George Marlo fortsatte med at forklare, at han tror, at Alexander indirekte er ansvarlig for, at en politibil forulykkede og to politifolk fra St. Louis senere døde. Hans frygt for Alexander skyldes den kendsgerning, at han tror, han er en dæmon, eller et af de fjendtligsindede rummennesker.

Mens Alexander talte med mig i New York, nævnte han, at han regnede med at tage til Miami kort tid efter. Selv om jeg ikke har nogen oplysninger om, at han er blevet set i Miami, kan en mærkelig hændelse, der indtraf for den derboende tallerkenforsker William Dunn, Jr., meget vel være forårsaget af samme mystiske rejsende, som jeg traf. I et brev, dateret 14. juli skrev Bill Dunn til mig: „Har jeg fortalt dig om et arkiv-røveri, der skete her tidligere på året? Ser du, mit UFO-arkiv blev brudt op — den eneste forbandede ting i hele huset, der blev brækket op, — og mange af mine værdifulde rapporter var blevet brændt på stedet her i mit værelse, og mange af mine fotos etc. blev stjålet! Jeg fandt aldrig ud af, hvem det var."

Hvis vi modtager yderligere oplysninger om Alexander, vil vi offentliggøre dem i næste nummer. I mellemtiden kan vi blot undre os over denne mærkelige mand og hans bevæggrunde. Hvis han var en bondefanger, ville han forlængst have bedt en eller anden forsker om penge. Hvis han var spion eller hemmelig agent af en eller anden slags, ville han sandsynligvis stille mange flere spørgsmål. Er han virkelig en rummand? — Jeg betvivler det sandelig, men jeg kan ikke være sikker!

Disse ekstranumre er ikke forud planlagt og udsendes kun, når der kommer materiale af værdi. De fleste udgaver indeholder — lige som denne — oplysninger, vi anser for lidt for farlige at medtage i vore regulære udgaver af SAUCER NEWS).

Anm.: Denne artikel er særdeles interessant på grund af to vigtige faktorer:

1. James W. Moseley er kendt som en UFO-forsker, der har begge ben på jorden. Han har aldrig strakt sig til at anerkende eksistensen af rum*mennesker!* For nogen tid siden var han modparten i en TV-diskussion i New York, hvor Adamski var indkaldt til at forsvare sin påstand om, at der eksisterer rummennesker, og at de bl. a. også optræder iblandt os.
2. Adamski har siden hjemkomsten fra Europa i sommer søgt at slå til lyd for, at der er visse negative strømninger, som virker imod det program, som går ud på at hjælpe menneskeheden et skridt fremad — udover det øjeblikkelige farlige stade.

HC

Er der liv på andre kloder? Meget tyder på, at dette brændende spørgsmål vil blive opklaret gennem de nyeste rapporter fra satellitterne fra Sovjetunionen og USA ved et verdensomspændende samarbejde mellem radioteknikere og astronomer

Hvad man indtil dette øjeblik ved, konstateres i det nu udkomne september-nummer af „Populær Radio og Fjernsyn".

Direktøren for det britiske radioobservatorium Jodrell Bank, Sir *Bernhard Lowell* siger: — Efter alt hvad der foreligger, efter tydningen af de radiosignaler, vi har modtaget derudefra, tror jeg, der er mange samfund af levende væsener i rummet. Spørgsmålet er, hvordan man kommer i kontakt med sådanne samfund.

Dette vil kræve en sammenlægning af hele verdens astronomiske og radiotekniske kapacitet, og forinden dette kan ske, må teknikerne skabe os endnu bedre, fremfor alt mere stabile instrumenter og radioteknisk udstyr, end man kan byde på i dag.

Blandt kendsgerninger, der er fastslået, nævnes i artiklen, at der findes vand i atmosfæren omkring planeten Mars, omend i betydelig ringere omfang end på Jorden. Regn og sne kan i hvert fald ikke forekomme på Mars. Desuden må overfladetemperaturen være på et også for mennesker acceptabelt niveau, maksimalt dog 21,1 gr. Vand og varme — to forudsætninger for de hidtil kendte former for udfoldelse af liv — er altså med sikkerhed konstateret på Mars.

Stadig flere internationale forskere føler sig overbevist om, at hele universet må betragtes som et sammenhængende, stort livsskabende laboratorium, hvor liv stadig produceres og atter går til grunde. Astronomi, kemi og radioteknik i forening skal bringe os beviset, hedder det i tidsskriftet.

AH

Enorm rum-platform kredser omkring Mars

En videnskabsmand udtaler, at der måske er levende væsener ombord!

Af *David Lever.*

Amerikanske regerings-videnskabsmænd arbejder, mens De læser dette, på en fantastisk, alsidig undersøgelse, idet de vil prøve på at bekræfte, at en enorm rum-platform med levende væsener ombord kredser om planeten Mars.

Det er en almindelig udbredt mening blandt videnskabsmænd, at Phobos, den ene af de måner, der kredser omkring den mystiske røde planet Mars, sandsynligvis er en enorm rum-platform, omkring 8 km i tværmål.

En bekræftelse på deres teorier ville ryste vor verden, fordi rumstationen i så fald ikke er bygget af mennesker, men af levende væsener fra Mars eller en anden planet.

En skrupskør teori? — Nej, siger sådanne verdenskendte autoriteter, som fysikeren dr. Fred Hoyle, astronomen S. Fred Singer og den russiske astrofysiker I. S. Shklovsky.

I løbet af de næste 18 måneder vil USA's regering ofre over 55 millioner dollars på at finde ud af, om satellitten, der kredser om Mars, er en kunstig skabt rumstation.

„Man forbereder nu rum-sonder, der skal afgøre, om Phobos virkelig er en kæmpemæssig rum-base, der er bragt i kredsløb", sagde Raymond E. Wilson, leder af afdelingen for anvendt matematik inden for „National Aeronautics and Space Administration" (NASA).

Den 23. januar 1963, da Wilson fremkom med denne chokerende udtalelse første gang, startede ENQUIRER en undersøgelse bag myndighedernes hemmelighedsfuldt lukkede døre, for at bringe kendsgerningerne om dette rumprojekt til vore læsere.

Vi fandt ud af, at den næste rumraket i Mariner serien, hvis afskydning er planlagt til sent dette efterår eller i det tidlige forår, vil blive afskudt, så den passerer tæt forbi Mars og vil medføre specialudstyr, der er i stand til at analysere det lys, der tilbagekastes fra Phobos.

Videnskabsmænd udtaler, at hvis månen reflekterer lys på den måde, aluminium gør det, vil det bevise, at Phobos er en rumstation og ikke en naturlig måne.

Selv om denne Mariner-sonde forfejler sit mål, — og foreløbig har tre efter hinanden forfejlet det —, så vil den følgende raket prøve igen, denne gang med yderligere instrumenter, beregnet til at opdage eksistensen af liv på planeten eller dens måner.

Hvorfor tror videnskabsmændene, at Phobos kunne være en kunstig rumstation og ikke en naturlig måne.

ENQUIRER har interviewet astronomer og fysikere. Her er, hvad vi fandt ud af:

Phobos og den anden måne, Deimos, blev opdaget af en amerikansk astronom, Asaph Hall, i 1877*). I over 80 år var der ingen, der skænkede dem særlig opmærksomhed, fordi de var så små — ca. 8 km i tværmål.

Der er ikke engang blevet taget gode billeder af Phobos og Deimos. Jordens atmosfære forstyrrer kameraerne og det reflekterede lys fra Mars udvisker Phobos.

Så, i 1959, offentliggjorde Ruslands førende astrofysiker, I. S. Shklovsky, resultaterne af nogle observationer, han havde gjort.

Han kom til den konklusion, at Phobos er en kunstig satellit, sandsynligvis lavet af aluminium. „Vi må antage, at Phobos er hul indvendig, noget lignende en konservesdåse, hvor indholdet er blevet fjernet", sagde han. „Det er en kunstig satellit fra Mars".

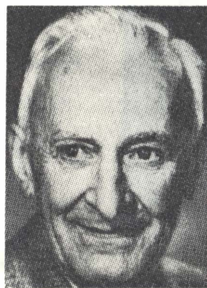
Shklovsky baserede sin udtalelse på fire ejendommelige egenskaber ved Phobos:

1. Ingen anden planet har måner, der er så små, som Phobos.
2. Begge de marsiske måner, Phobos og Deimos kredser meget tæt ved planeten, Mars. Phobos er kun 8.000 km fra planetens overflade.
3. I modsætning til alle naturlige måner bevæger Phobos sig i sin bane mere end tre gange så hurtigt, som Mars. Dette er umuligt for en naturlig måne ifølge den almindelige antagne teori. Ingen naturlig måne kan bevæge sig hurtigere end den planet, den kredser om, fordi både planet og måne oprindelig blev dannet af samme stofansamling, der bevægede sig med samme fart.
4. Phobos taber fart og nærmer sig Mars. Dette genspejler bevægelserne hos samtlige menneske-skabte satellitter, der er bragt i kredsløb af USA og Rusland.

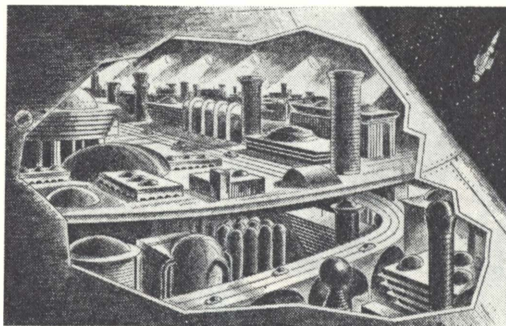
Fra højre Hoyle, Slipher og Shklovsky ⟶

Rumplatformen som den videnskabelige tegner Lloid Birmingham forestiller sig den set udefra.

– og et kig ind i den

Videnskabsmænd over hele verden hilste Shklovsky's teorier med blandede følelser.

Dr. H. M. Sinton, en astronom ved Yerkes Observatoriet i Williams Bay, Wisconsin, tilsluttede sig Shklovsky i en udtalelse til USA's Nationale Videnskabelige Akademi. „Phobos kan være en hel by, der er bragt i kredsløb, og fyldt med mænd, kvinder og børn", sagde han. „Det kunne den anden måne, Deimos, også".

Tilslutning blev også udtrykt af en af verdens førende astronomiske eksperter, dr. Fred Hoyle, astrofysiker og professor i astronomi ved Cambridge Universitetet i England, og som tidligere har været tilknyttet både Mt. Wilson og Mt. Palomar observatorierne i Californien. „Det er den eneste teori, jeg har hørt, der forklarer mysterierne i forbindelse med disse to måner", sagde han.

Mars, som videnskaben ser den

Dr. S. Fred Singer, professor i astronomi ved universitetet i Maryland, og som indtager en nøglestilling inden for NASA's Mars-sonde projekt, gik ligeledes ind for teorien. „Hvis Shklovsky's tal er nøjagtige, så kunne Phobos være kunstig, hul, og derfor lavet af levende væsener", sagde han.

Andre videnskabsmænd kunne ikke tilslutte sig Shklovsky's teorier.

Dr. E. C. Slipher, fhv. leder af Lowell Observatoriet ved Flagstaff, Arizona, mente, det ville være fysisk umuligt at bringe en sådan satellit i kredsløb.

Astronomen Clyde W. Tombaugh, knyttet som professor i naturvidenskab til New Mexico Universitetets forskningscenter i Las Cruces, udtalte:

„Selv en verden, der var rig på resourcer ville anspænde sine evner i alvorlig grad ved at sende en sådan satellit op. Da Mars er yderst fattig på mineralske resourcer, ville de være afskåret fra at skaffe de nødvendige materialer".

„Det er ingen begrundelse", tog dr. Singer til genmæle. „Det er lige som at sige, at ægypterne ikke kunne have bygget pyramiderne". Så føjede han sin egen mening til, angående hvorfor denne store satellit var bragt i kredsløb — som en støvsuger for radioaktivitet.

„Deres formål ville naturligvis være at feje strålingsbælterne væk omkring Mars, så at Marsboerne blev i stand til at operere i deres planets nærmeste omegn uden strålingsrisiko", sagde han.

Indtil de planlagte raket-sonder er affyret fra Cape Canaveral og har gennemført deres mission, at undersøge Phobos, kan ingen vide med sikkerhed, om Månen er lavet af marsboere. Den kunne være beboet af intelligente væsener, der har levet inden i den i århudreder.

Fodnote!

*) I flere astronomibøger kan man læse, at før den tid var der blandt astronomerne, både professionelle og amatører, rørende enighed om, at Mars ingen måner havde, selv om der i mange år havde eksisteret kikkerter, der havde tilstrækkelig styrke. I årene efter opdagelsen kunne pludselig alle se månerne! —

Skal man lægge noget heri? — eller er det bare noget såre menneskeligt? — Tænk på, hvor meget,

Deres skeptiske nabo „— selvfølgelig har vidst hele tiden —", den dag tallerkenerne er en offentlig kendsgerning!!!

Mindst lige så interessant og tankevækkende er det, at Jonathan Swift i sin bog „Gullivers Rejser" har beskrevet disse to måner med en hel del detaljer, bl. a. deres størrelse.

Bogen udkom i — 1726!

O. A. (BJ).

P.S.

Adamski er ved at være færdig med en bog, som bl. a. gør rede for, hvad Mars-månerne er — nærmere herom i UFO-NYT.

Atlas over planeten Mars

Sovjetunionens videnskabs-akedemi har udgivet verdens første atlas over planeten Mars. Det vil blive til nytte for fremtidens rumpiloter, skriver bladet Trud.

AH

Eksisterer der liv på jorden?

Dette uventede spørgsmål er blevet stillet af det amerikanske tidsskrift *„Missiles and Rockets"* i anledning af et fotografi, taget af TIROS IV. Dette dokument, der er tilbagesendt til Jorden fra den meteorologiske satellit, dækker hele området omkring de store søer. Ikke desto mindre er der intet, der tillader en at slutte, at der eksisterer liv på den egn, til trods for, at der på dette sted af vor planet ligger byer som Chicago, Detroit, Cleveland, Milwaukee, Toronto og Buffalo. Intet spor er der af dem på de fotografier, der er sendt fra TIROS IV. På de tusinder af billeder, satellitten har taget, giver kun ét eneste mulighed for at opdage, at vor klode er beboet. På dette dokument bemærker man nogle hvide linier, der skærer hinanden. Man kan identificere dem som vejnettet i et stort canadisk skovområde, dækket med sne. Denne erfaring bringer os tilbage til nødvendigheden af beskedenhed, hvad angår vor viden om Mars og andre planeter i solsystemet. Først efter at have været dem meget nær vil vi være i stand til at afgøre nøjagtigt, hvad der eksisterer eller ikke eksisterer på deres overflade.

Planete - BJ

UFO-observationer
over Skandinavien
(Ought to be translated).

En hel del rapporter, hvoraf 10 blev registrerede, indkom sammen med en detektorvarsling til SUFOI's Rapportcentral i tidsrummet mellem 13. november 1963 og 7. januar 1964.

Den første rapport er usædvanlig, idet den ikke blot er meget god, men også interessant, fordi formen er meget speciel på det observerede UFO. Observationen fandt sted den 19. september og blev omtalt i „Horsens Folkeblad" den 21. oktober. Senere dementerede bladet historien og kaldte det observerede for et andetræk! Én af observatørerne, herr E. P., fortæller følgende: „Ved godt 16-tiden lå vi og rodede med mejetærskeren, da min søn pludselig råbte: „Hvad er dog det, som kommer flyvende der?". Vi fik alle øje på en sølvglinsende, aflang opretstående genstand, som kom flyvende nogle få hundrede meter oppe med en fart af 80—100 km/t. Den var 6—7 meter høj og 2½ meter bred. Til bredden kom yderligere et par sidefinner, som vi kunne se kaste skygger på skroget, medens genstanden langsomt roterede om sin lodrette akse. Den fløj ganske lydløst og omtrent mod vinden, der var vestlig. Lidt efter, at den havde passeret os, gik den nedad. Vi troede, den ville lande og løb henimod den, men så steg den igen og fortsatte i sydvestlig retning og forsvandt bag Kodallund skove. Observationen fandt sted kl. 16,20—16,25 over Hvirring Nørremark, Honum Mark og Bolund. På rapporten er opnoteret navnene på fem vidner, ifølge dagspressen, skulle mange på egnen have set denne genstand.

Den 25. oktober ses fra Broager et cigarformet, blåligrødt og stærktlysende objekt; det blev først observeret lavt på den vestlige himmel. Da det havde kurs udefter, forsvandt det i løbet af et par minutter. Det blev iagttaget både med det blotte øje samt med kikkert. Observatørerne ønsker anonymitet. Observationstidspunktet var 10,18—10,20.

Herr B. Rasmussen stod om morgenen den 3. november kl. 07,08 på sin altan på Bøsbrovej i Randers. Han fik da øje på et kobberfarvet, ellipseformet, stillestående objekt, der stod 45° over horisonten i nordøst. Efter tre minutters observation forsvandt objek-

tet med stærkt fart skråt opad. Vidne var også observatørens kone.

Det lader til, at de saturn-formede rumskibe bliver mere og mere almindelige. Her er en sådan observation fra Kolding. Nedenstående objekt blev iagttaget den 9. november kl. 20,55—20,59 af Gunnar Andersen og Viggo Larsen. De fik øje på UFO'et ca. 45° over den sydvestlige horisont. Derefter fløj det med kurs ØNØ, til det havde passeret Zenith, hvorpå det ændrede kurs til stik nord og forsvandt i horisonten i NNØ. Objektet, der var ærtstort i udstrakt arm, var kuglerundt og med en ring omkring — altså saturn-form. Farven på objektet var gul-orange, dog var underdelen mere rødlig og overdelen mere lys. Ovenover objektet var der en mindre korona. Lyset var konstant og middel af styrke. — Vejret var stjernеklart, dog med en smule dis.

Det er åbenbart i Lillebæltsområdet, at man skal holde øjnene åbne for øjeblikket. Her er endnu én, og der er et par stykker på vej, som kommer i næste nummer. — Dagen efter ovenstående observation havde en ung mand fra Kolding, lad os kalde ham AK, en anden UFO-oplevelse. Han kom kl. 02,55—03,30 fra Nordre Ringvej over Havnen og hjem, h. v. s. Hertug Abelsvej. Vejret var den pågældende nat skyet. I et hul i skyerne fik AK øje på 5—6 små, rødlige objekter, som lyste svagt. Lidt senere begyndte det ene at lyse en smule kraftigere end de andre. AK stod stille og iagttog objekterne, da han pludselig så et større, ellipseformet objekt ligesom komme frem bag de andre. Objektet, der stod på højkant, lyste blændende hvidt. Det var forsynet med en hvidlig korona. Observatøren følte det, som kom det store objekt imod ham, og i ca. 3 sekunder lyste det så stærkt, at han fik tårer i øjnene. Samtidig fik han „gåsehud". Så slukkedes det store objekt, og han kunne igen se de små objekter. Denne vekslen gentog sig 10—12 gange under hans gang hjemad, og hver gang følte han det, som var det store lys „nærgående", ja, han følte sig endog forfulgt. Da han nåede hjem, løb han nedad havegangen, så chokeret var han blevet. Det store objekt var ærtstort, og lyset fra objekterne lyste konstant. De blev iagttaget på den østlige himmel.

En skoleelev fra Gl. Ry har haft følgende oplevelse: „Det var den 12. december kl. 17,30. Jeg kom cyklende hjemad i mørke ad en vej, der går mellem høje grantræer. For at orientere mig, så jeg engang imellem op på den lysere strimmel af himlen mellem træerne. Engang, da jeg således så op, fik jeg øje på objektet over hovedet lige foran mig. Det varede et par sekunder, før reaktionsevnen fik mig til at hugge bremserne i, og da havde det allerede passeret mig og var nu bagved mig. Jeg vendte cyklen og fulgte efter det. Jeg halede ind på det, men pludseligt drejede det mod nord i en brat vinkel, idet det tabte en smule højde, ligesom for at komme ned, hvor grenene på træerne ikke var så tætte. Nogle få sekunder efter var det ude af syne". Objektet lyste svagt og med et konstant lys. Det var ellipseformet, og observatøren anslår dets størrelse til 30 cm i diameter. Da det var nærmest observatøren, var det blot to meter væk, så størrelsesangivelsen er sikkert helt nøjagtigt. Objektets hastighed blev anslået til at være 15—20 km/t. Den samlede observationstid var ca. 30 sekunder.

De resterende rapporter er fra Agstrupskov, Espergærde, Kerteminde og Bromma i Sverige. Detektorvarslingen var fra Rågeleje, hvor detektoren kimede den 27. december kl. 19,20. Desværre var det overskyet og derfor dårlige muligheder for observation.

— — Mange observatører har måske undret sig lidt over, at deres rapporter ikke er blevet registreret, selvom de har været overbeviste om, at det de har set, har været et UFO. Imidlertid ligger det sådan, at såfremt vort rapportmateriale skal have værdi som en slags bevis for UFO'ernes eksistens, bliver vi nødt til at sortere mange rapporter fra, hvis blot der er en lille mulighed for, at det har drejet sig om et almindeligt kendt fænomen. Ved at læse dette vil mange sikkert tænke, at de i så fald ikke vil skrive rapport om det, som de har set, medmindre det ligefrem er en landing med spor, fotografier eller lignende. Dette er en misforståelse. Et godt eksempel var Læsø-ufoet fra sidste år. Der var al mulig grund til at tro, at det havde drejet sig om en ganske almindelig vejrballon, og først da vi havde fået et stort rapportmateriale ind, fremgik det, at det havde været et UFO. Derfor: send ALTID rapport ind (og så hurtigt som overhovedet muligt), men bliv IKKE skuffet, hvis den skulle være mellem dem, som ikke bliver offentliggjort.

Scandinavian UFO-sightings

Report of 10 sightings was received during the period November 14th-January 7th.

September 19th: Hvirring Nørremark/Denmark. A rocket-shaped UFO with fins were seen flying vertical at a height of 600 feet. It was silvery and rotated slowly around its vertical axis. Estimated dimensions: Height20 feet. Diameter: 7 feet plus the fins. Speed: 50—60 mph. It was seen at 1620—1625 by many people. No sound was heard.

October 25th: Als/Denmark. A cigarhaped, blue-red object was seen in the western sky moving west. Time: 1018—1020. One witness.

November 3rd: Randers/Denmark. A cobber-coloured, elliptical-shaped object with a faint, constant light was seen towards NE. It suddenly disappeared upwards at an angle of 45 degres. Time: 0708—0711. One witness.

November 9th. Kolding/Denmark. An orange-coloured, saturn-shaped object, the size of a pea at arms length was crossing the sky. It had a corona above the object. Its light was of medium force and constant. Time: 2055—2059. One witness.

November 10th: Kolding/Denmark. One big brightshining object the size of a pea and 6 starlike, reddish object were seen for 35 minutes in the eastern sky. The observer many times was dazzled by the light of the bigger object and got a bit scared. All objets were standing still except the big elliptical, which a lot of times seemed to move towards the observer. Time: 0255—0330.

December 12th: Agstrupskov/Denmark. A bluish, circular object with a flaming red corona was seen heading towards the Earth. Time: 1645.

December 12th: Gl. Ry/Denmark. An elliptical telemetric disc with a faint constant light, diameter one foot, was seen at extremely low height travelling with a speed of 10—12 mph. After 30 seconds it made a 90-degrees turn and disappeared between trees. Time: 1730.

December 15th: Espergærde/Denmark. Two object looking like satellites appeared low in the SE-horizon. In 30 seconds they moved to Zenith. Time. 0630.

December 16th: Kerteminde/Denmark. An orange-coloured object, the size of a big star, performed maneuvers for 3 minutes in the SE-sky before it made o 90-degrees turn and disappeared towards South. It had a small corona. Time: 2001—2004. One witness.

December 24th: Bromma/Sweden. A yellow-white object, the size of a big star, moved from Zenith to the Northern horizon in two minutes.

Furthermore we received a saucer-detector alarm from December 27th 1920. The sky was overcast and no object was seen.

Hertfordshire-UFOet observeret fra Essex

Herr redaktør. — Jeg har sammen med mange andre observeret det objekt, som hr. Ogilvy beskrev i sit brev i *Flight International* i sidste uge (UFO-NYT dec. 63). Følgende data kunne måske interessere Dem. Retningsangivelser og højder over horisonten er opgivet i forhold til Theydon Bois — eller mere præcist, i forhold til et punkt 0,640 km fra Theydon Bois station, nøjagtigt i retningen 226° retvisende.

Jeg bemærkede og tegnede objektet mellem kl. 21,03 og 21,04 BST den 1. august. Det var stærkt lysende. Retningen var 295° misvisende, og højden over horisonten 43°. Jeg anslog dets udstrækning på den ene led til 1/40 af synsfeltet i en kikkert med stærk forstørrelse, et 40×70 instrument med et synsfelt på ca. 1°, hvilket vil sige, at objektet i virkeligheden dækkede en vinkel på $1^1/_2$ bueminut.

Disse skitser illustrerer mr. Devereux's observationer. Kl. 21,03/04 (meget klar) 21,10 (nu i V-form), 21,12, 21,17 (ikke mere synlig for det blotte øje) og kl. 22,22 (næsten som første observation; svagt synlig med det blotte øje.

Jeg lavede en del senere tegninger, efterhånden som objektet skiftede udseende, og kl. 21,12 noterede jeg retningen til at være 302° misvisende og højden over horisonten 42°. Efterhånden som den store lysstyrke, der var i begyndelsen, formindskedes, fik størstedelen af objektet en grålig-hvid, temmelig råglasagtig farve. Det så ud som en delvis åbnet rulle kalkerpapir, hvor kanterne stadig ruller tilbage og ser hvidere ud. Kl. 21,17 syntes det ikke at være synligt med det blotte øje, men kl. 21,22 var det svagt synligt med det blotte øje.

Jeg opnåede senere en tilnærmelsesvis beregnet størrelse af objektets højde på følgende måde. Jeg antog, at det ophørte med at være belyst af solens strå-

ler kl. 21,22, eller meget kort derefter. Det var 33 minutter senere end tidspunktet for solens nedgang der på stedet, set fra jordhøjde, 20,49. Det svarer til solnedgangspunktet for et sted ca. 560 km vestpå. Objektets horisont befandt sig derfor i en afstand af ca. 560 km, og højden var som følge deraf ca. 27.700 m. Afstanden til det sted, som objektet befandt sig lige over ville så være ca. 28 km, afstanden langs sigtelinien 40.000—42.000 m og objektets størrelse omkring 19 m.

Næste morgen ringede jeg til Luftfartsministeriet. De fortalte mig, det var en radiosonde, opsendt fra Frankrig til studium af de kosmiske stråler; en gruppe her i landet (England O. A.) deltog i forskningsarbejdet og man var i færd med at modtage oplysninger fra fjernstyrede måleapparater. Det var det andet objekt af den art set inden for de sidste par dage (d.v.s. den 2. august). Den tilstræbte højde var 37.000 m og størrelsen omkring 23 m.

Jeg kunne ikke undgå at lægge mærke til, at hvis jeg havde fået højden til 37.000 m, ville jeg have haft størrelsen til 23 m. Dette kunne muligvis afspejle den kendsgerning, at min simple beregning udelod en del korrektioner, og at objektet muligvis fortsatte med at gløde svagt i endnu nogle få minutter efter kl. 21,22 — det ville mildest talt være vanskeligt at ramme det helt nøjagtige tidspunkt, da solen gik ned, set fra objektet. På den anden side kan objektet godt være dalet fra den tilstræbte højde, og størrelsen, som den ville se ud for mig, ville sandsynligvis have været mindre end de fulde 23 m.

Hvis hr. Ogilvy kan huske objektets omtrentlige retning på ét eller andet tidspunkt, ville det sætte os i stand til at få en „bestemmelse“ med rimelig nøjagtighed. Omkring kl. 21,00 ville jeg tro, den har været omkring 40° fra geografisk nord, set fra hans position, men en temmelig stor afvigelse er mulig. Jeg så ikke objektet i den skikkelse, der er vist på hans første tegning, men jeg genkendte den anden, i samme øjeblik jeg bladede om på den side.

Fligt International 22. august 1963.

Theydon Bois, Essex — TONY DEVEREUX.

Oversætter: BJ.

Når nogen siger, at han i princippet er enig med Dem i et eller andet, mener han dermed, at han aldrig vil drømme om at gå med til det.

— Bismarck.

Lastbil mødte rumskib

En meget mærkelig historie fra Mexico

Monte Maiz, Cordoba (Mexico).

Emilio Dauglas, som er lastbilchauffør i Monte Maiz i Cordoba, vaklede forleden ind på en politistation med klæderne revet i stykker og store brandsår på kroppen. Han var blevet angrebet af rummænd, sagde han.

En læge undersøgte ham og erklærede ham ved sine fulde fem. Han fandt, et brandsårene havde form af mærkelige læsioner, hvis umiddelbare årsag det ikke var muligt at fastslå.

Douglas forklarede, at han pludselig var blevet blændet af et strålende lys foran lastbilen. Han bremsede op og lastbilen kørte i grøften. Da han gik ud af vognen, så han tre væsener midt på vejen.

Han havde affyret sin revolver mod dem og var flygtet. Robotterne forsvandt ind i rumskibet som fløj flere gange hen over ham.

Andre folk på egnen havde set et stærkt rødt lys bevæge sig på himlen omkring den tid, da Douglas fik sine brandsår.

Kalundborg Folkeblad, den 7. november 1963.

A. H.

Eftersom aviserne har rapporteret om flyvende tallerkener, iagttaget i Brasilien, vil jeg hermed berette, hvad adskillige personer har set lørdag den 19. oktober over Antwerpen. Omkring kl. 1700 bemærkede jeg en kugle, der fløj mod nord med stor hastighed.

Vi gik en tur langs Scheldes venstre bred. Det var en strålende dag, og himlen var meget klar og helt uden skyer. Et Caravelle-fly passerede med kurs mod nord. Samtidig bemærkede vi kuglen, der fulgte den samme kurs, men meget højere end Caravellen.

Kuglen var fuldstændig rund og skinnede som aluminium. Sammenlignet med flyet, var det 10 gange mindre. Ifølge SABENA var flyets højde mellem 4500 og 5000 fod. Derfor har objektet sikkert befundet sig i ca. 10.000 fod. Dets hastighed var stor, og det blev fulgt i to minutter. Observatør og kilde: May Morlet. *ej.*

FILOSOFI

Et julebudskab til alle næstekærlige mennesker

Hvert år ved juletid mindes vi den Fredsfyrste, som blev født for ca. 2000 år siden, og som bragte næstekærligheden til menneskene.

Han fødtes i ydmyghed, thi verden ville ikke acceptere Ham, som den accepterede andre. Men dyreriget ville, og Han fandt sit sted i stalden og sit leje i krybben, som dyrene spiste af. Sandelig, velsignede var dyrene, at de gav afkald på deres bord til fordel for Herren.

Ja, han blev født som menneske, i Gud's billede, og manifesterede sig i kød som dit og mit. Og gennem hele sit liv tjente han hele menneskeheden, uanset farve eller tro.

Kristus-lyset manifesterede sig gennem Ham og anviste den vej, alle mennesker burde følge. Men kun få accepterede Ham, thi Han lovede dem ikke verdens rigdom, men Hans Fader's rigdom, som kun kan opnås gennem at tro og tjene Faderen, som Han selv gjorde det.

Ja, Han selv, som Guds billede, blev stillet på prøve af menneskene, thi han blev beskyldt for meget, af denne verdens guder. Men Han vaklede ikke, end ikke på korset.

Han blev forrådt af dem, Han elskede, og solgt for 30 sølvpenge. Kun én blev hos Ham, helt til Hans mission var endt. 2000 år er nu henrundet, og vi har gentaget det samme forræderi hvert eneste år, fulgt vor herkomst i stedet for at efterleve, hvad Han lærte.

Hvornår vågner vi op? Hvornår vil vi anbringe *os selv* i dommersædet og lukke øjnene op, så vi kan se det virkelige inden i hver eneste skabning? — og se den Guddommelige Gnist i alle og enhver, som Peter så den i Ham. Hvornår vil vi acceptere Ham som en del af os selv? Hvor mange år endnu skal Han vente? Svaret ligger inden i hver enkelt af os. Vil det fortsætte med at være mammon, der kommer til udtryk, eller vil det blive den Kristus, som vi har undladt at erkende og anerkende? Tiden er ved at blive kort.

Ikke det ene menneske over det andet, men en forenet tjenen, og en udtrykt ydmyghed og taknemmelighed, — så vil livet blive rytmisk og harmonisk og ikke levne plads for konflikter og misforståelser.

Menneskene på nogle af planeterne i vort system nyder godt af denne livsform. De har fundet vor måde værdiløs og har fordybet sig i naturens måde for mere fuldt at komme til at forstå Livet's evige aktivitet og formål.

Som et godt eksempel herpå: Ved et møde med Brødrene fornylig beskrev de en fest, der blev afholdt på Venus for ikke ret længe siden. En gruppe rådsmedlemmer havde afsluttet deres tjenesteperiode, og nye samfundstjenere blev valgt i løbet af de fridage, der var afsat til formålet.

Der var sportskampe, festmiddage og skuespil, der gengav, hvad de havde udrettet, alt sammen til ære for dem, der havde tjent samfundet så godt. Men den største belønning føltes inde i den enkeltes hjerte, for det var et privilegium, og deres liv blev rigere derved, at de havde haft den oplevelse.

Dele af planeten Venus var blevet pisket af kraftige storme og tordenvejr nogle få uger i forvejen, hvilket havde forårsaget en hel del skade på skove og bebyggelser. Men der var ikke gået nogen menneskeliv tabt, og taknemmelighed herover kom også til udtryk i disse festdage, fulde af glæde og taksigelse til Livets Giver.

De Brødre, der gav mig disse oplysninger, var her kun på et kort ophold. De var med et skib, der observerede det seneste russiske rumfartøj's opførsel. I har sikkert læst om dette fartøj, som blev rapporteret i stand til at svæve, bevæge sig sidelæns, op og ned, og frem og tilbage. De ønskede at se, hvor godt det var lykkedes menneskene at udvikle et rumfartøj af den type. Deres kommentarer var at denne type kun rejse til Månen og tilbage igen, med besætning hvis den blev ændret en smule. Men den kunne ikke rejse i rummet, som de gør.

Andre nyheder fra vore venner fra Venus

Om ca. 5 måneder, jordisk tid, vil der blive afholdt et møde af videnskabsmænd på Saturn, hvor man skal vurdere tilstandenes udvikling inden for vort solsystem. Som vi ved, undergår systemet en forandring, og mærkelige ting kunne indtræffe på alle planeterne. Instrumenter registrerer forandringerne og nedtegner resultaterne som kurver. Disse vil blive studeret og

sammenlignet med tidligere år. De indvundne oplysninger vil ikke komme lige straks, da det vil tage tid at vurdere dem. Men når slutresultatet foreligger, vil jordens mennesker blive informeret.

De sagde også, at venusianske videnskabsmænd håber på, at Jordens mennesker vil slå ind på et konstruktivt program, og at det vil lykkes os at bygge skibe, der kan berejse rummet. For så kan vi besøge andre planeter og sætte Jorden i rigtig forbindelse med dem. Når dette bliver gjort, og jordmenneskenes tanker beskæftiger sig med ædle formål, vil de kræfter i rummet, der benytter sig af forvirrende tanketransmissioner, ikke længere være i stand til at påvirke os, som de har gjort i fortiden. Jordens mennesker har brug for dette videre udsyn. For så kan de for første gang se, hvor betydningsløse deres egne begrænsede meninger er. Kosmos er fuldt af vidundere, som ingen endnu har set. Jordmenneskene er opslugt af trældom for selvet — og af selvhævdelse, — så de praktisk talt intet ved om det skabtes finere, indre funktionsmåder.

For nylig er nogle venusianske skibe blevet angrebet af fjendtligsindede rumrejsende. Men ved at bruge frastødningsstrålerne, som er en del af udstyret i deres skibe, blev de fjendtlige skibe afvist, uden at menneskeliv gik tabt.

Kommentar: — Selv om det blev sagt i OIR, at der fandtes fjendtligsindede fartøjer i rummet, er dette den første rapport om angreb, som vi har modtaget. Selv om det indtil for nylig ikke var muligt at få oplysninger om, hvad der foregik i rummet og på de andre planeter, vil vi nu muligvis blive priviligeret med at kunne få oplysninger fra tid til anden.

Skaberens skaberværk

Hvem ville være bedre kvalificeret til at lære denne verdens mennesker om Skaberens skaberværk, end vore Brødre, der rejser gennem rummet, mens vi fra Jorden først for nylig har lært at flyve nogle få tusinde meter over jorden? Da Livet er evigt, uden begyndelse og ende, og de er en del af skaberværket, ligesom vi, og udfylder en plads i Kosmos, kunne vi lære en hel del af dem om de kosmiske love og livets formål.

De har berejst rummet og besøgt andre beboede planeter, mens vi har været indespærret på Jorden. Og den er kun et sandkorn i forhold til Evigheden.

Brødrene har haft det privilegium, at lære meget af deres rejser og ved at observere bevidsthedens umådelighed. Aldrig har Jordens mennesker haft en sådan chance, som der nu tilbydes dem. Thi også de kan lære lovene og indordne sig under dem og, med tiden, rejse til de mange boliger i det evige rum og på første hånd erfare Faderens storhed.

Sandt er det, at den gamle lære har hjulpet menneskene frem ad livets vej og bragt dem til deres nuværende stade. Og denne lære har virket fremmende på den almindelige udvikling. Nu åbner vi døren til stadig større viden, og for første gang foreligger muligheden for at berejse Faderens Rige i skibe, ligesom vi i dag berejser Jorden. Og vi kan få del i den visdom, som de besidder, der lever på andre planeter, spredt ude i rummet, og som har en videre horizont med hensyn til hele skaberværket. Hvert skridt fremad, som vi tager, vil bringe erfaring og viden, som ingen jordisk mand tidligere har haft. Der findes ingen grænser for de afstande og steder, vi kan berejse, når vi først har lært Faderens love eller hvordan Kosmos fungerer og „betjenes".

Dette vil være af stor værdi for det menneske, der kræver konkret bevis; men selv han må blive sig bevidst, hvad han er ved at gøre, og hvorhen han er ved at rejse. For uden kosmisk forståelse kunne han end ikke bevæge eller konstruere et skib, der kan berejse rummet.

I nogen tid endnu vil måske kun forholdsvis få komme til at rejse i skibe, bygget af mennesker, men tusinder kan rejse og selv få at se, når de lader deres sind smelte sammen med deres væsens bevidsthed. Og de kan lære mere, end de, der rejser i skibe, for deres interesse vil samle sig om konstruktion og forbedring af skibene, så de kan rejse længere og længere ud i rummets dybder. Men selv her må sindet være underlagt årsagsbevidstheden for at kunne modtage de nødvendige oplysninger til forbedring af skibene.

Menneskene på Venus trænes heri lige fra barndommen, og årsagsbevidstheden lærer dem mangt og meget. Men de må have tro, samt være ydmyge, ærbødige og fast besluttede på at udtrykke det fine i deres væsen for at kunne nyde godt af denne lykkelige livstilstand.

Når et menneske fra Jorden lader sit sind gå op i bevidstheden om sit slægtskab med Skaberens bevidsthed, vil han avancere meget hurtigere end maskinen. For det tager tid at bygge skibe og navigere dem ud

i det fjerne, mens det næsten ingen tid tager at rejse i bevidstheden og blive tilskuer til det, der vil vise sig.

Vi er på dette udviklingstrin, og enhver, der vil give sig selv lov til at udnytte denne mulighed, eller dette privilegium, vil se vidunder efter vidunder, som et menneskeligt øje aldrig kunne se, eller et øre høre.

Troen vil spille en stor rolle i et sådant forehavende; og selvdisciplin er meget vigtig. Og eftergivenhedens lov må forsvinde, for den repræsenterer svaghed, mens loven om målbevidsthed henimod en fuldførelse af det guddommelige formål, er nødvendig. Man kan ikke bygge sig et fundament på flyvesand. Troen må være fast som en klippe, så at man forbliver fast forankret, når forskellige ting indtræffer og stiller troen på prøve; og det vil forekomme, eftersom vi ikke er perfekte. Men hvis man bygger på sand, kan fundamentet blive skyllet bort, og man falder i glemsel.

Dette er en chance for ethvert menneske til at vende tilbage til den oprindelige position, som det blev skabt til.

Man vil aldrig ophøre med at lære, for alle sandkornene i de mange oceaner, vandløb, søer og have på Jorden, så vel som Jorden selv, som intet nulevende menneske er i stand til at tælle, er for det menneskelige sind kun ét stort korn. Dog er det kun det mindste korn af evigheden. Men man kan nå til at forstå hvert enkelt korn, og kende det formål, det blev skabt til.

Her vil I måske sige: Hvilken slags sind eller bevidsthed besidder Skaberen. Og har vi virkelig samme slags?

Ja, vi har, for som Faderen, — således også Sønnen. En skabers nedarvede egenskaber legemliggøres i hans skaberværk. Men hans skaberværk må bruge samme slags bevidsthed, som den, med hvilken Skaberen udkastede skaberværket. Her er det, at sønnner og døtre af en Kosmisk Fader må lære denne Faders bevidsthed at kende.

Dette studeres og forklares tilbundsgående i „Science of Life" kursuset.

George Adamski / B. J.

Det, du har fået fra dine fædre, må du erhverve pány. om du vil eje det.

Goethe.

Fysisk bevidsthed og sjæls bevidsthed

Hvori består forbindelsen mellem den fysiske bevidsthed og sjælens bevidsthed? Dette spørgsmål er blevet stillet af mange og synes at være kilde til forvikling. De, der har en religiøs baggrund, og de der har studeret mr. Adamskis' telepati-kursus vil vide det og vil på rette måde forbinde den fysiske bevidsthed med det, som kirken kalder for »det legemlige« eller det »kødelige menneske.« Denne artikel er skrevet for dem, der ikke kan forstå dette.

De fleste mennesker identificerer sig med deres legeme og forstår ikke det, at deres legeme kun tjener som bolig for dem selv. Vi siger: »Jeg vil gøre det eller det«, når vi henviser, til at ens legeme udfører forskellige funktioner. Man begår den fejl, at man ikke ser forskellen mellem sig selv og det legeme, som *man* bor i. I realiteten er ens legeme ikke én selv, men blot den bolig, hvori man lever.

Vort legeme havde en bestemt begyndelse, og det vil ligeledes få en bestemt afslutning. Det er rigtigt nok, at legemets dele fortsat vil eksistere, men under forskellige former, måske som noget, der vokser i naturen, hvorimod det »virkelige selv«, — det »jeg«, som kirken kalder for »sjælen«, vil leve videre i et andet og nyt legeme eller bolig.

Bestemte ting eksisterer som en del af den bolig, vi benytter — igen med hensyn til vore legemer — og de ophører med at eksistere som legemsdele, når legemet dør. Nogle af de ting kalder vi for menneskets »sanser«. Vi har fire forskellige sanser, syn — smag — høre og lugtesans. En anden, vi kan kalde den for den femte sans, er »følelsen«, den er forbundet med den berøringssans, som vi kalder for følesans. Denne følelse kan ikke sidestilles med de første fire sanser, fordi den er en del af den intelligens, der ligger over dem alle. (Se side 127—129 i »Ombord i Rumskibe«). (Også kapitel 2 og 3 i Telepati).

Disse fire sanser, som vi lige har omtalt, tilhører det legeme som vi benytter nu. De har ingen forbindelse med nogen af de legemer, som har været vor bolig i fortiden. Vor nuværende hukommelse er erindringer, som er præget på vort nuværende legemes hjerneceller og har ingen relation til nogen af vore tidligere tilværelser. For at sige det på en an-

den måde: vort bevidste sind er noget som er startet sammen med det legeme, vi har bolig i nu, og som derfor først må være blevet belært om de ting det nu kender. Den fysiske bevidsthed er ikke udødelig, men begynder sammen med vort legeme, og dør også sammen med det. Det er den »fysiske bevidsthed« eller den »legemlige bevidsthed«. Den må kontrolleres af det »virkelige selv«, som bor i ens legeme, og dette virkelige selv kaldes også for »sjælens bevidsthed« eller det sande underbevidste. Det er intelligensen bag formen. Vi fatter ikke dens begyndelse eller afslutning, og den vil overleve døden af vort legeme med dets fysiske sanser.

Dette er den væsentligste grund til, at man ingen erindring har om de foregående liv. Det skyldes, at næsten hele vor nuværende hukommelse er et produkt af den fysiske bevidsthed og kun har forbindelse med vor nuværende eksistens. Det »virkelige selv«, det udødelige selv ligger underbevidst i baggrunden og får ikke lov til at komme frem til overfladen. Det får ikke lov til at komme frem, fordi hele situationen kontrolleres af den fysiske bevidsthed, som fra fødselen er blevet optrænet til at tro på denne verdens tågede myter, og har haft held til at begrave »sjæls-bevidstheden«, det »virkelige selv« dybt nede i baggrunden af det underbevidste.

Om dette kunne vi sige, at vort »virkelige jeg«, den »sjælelige bevidsthed« ikke har fået lov til at erindre noget fra vort nuværende legeme. Hvis en sådan tilstand eksisterer igennem hele ens levetid, og man tilsidst går over og bliver født i et andet legeme, vil det nuværende legemes fysiske bevidsthed gå over i glemselen og ophøre at eksistere. Den »legemlige bevidsthed« vil da være død sammen med det legeme, som den benyttede. Det »virkelige jeg« (sjælsbevidstheden) i det næste legeme vil ingen erindring have om det liv, som nu er forbi, efter som den legemlige, fysiske bevidsthed ikke stod i »forbindelse« med eller vedkendte sig den.

Hvis man var John Doe i det nuværende liv — og gik over til et andet, under de betingelser vi netop har hørt om, ville man kunne eksistere som Jim Brown. Jim Brown ville da aldrig have eksisteret før sin fødsel. Hermed mener jeg, at Jim Browns personlighed eller fysiske bevidsthed blev skabt sammen med det nye legeme. John Doe ville for bestandig være ophørt med at eksistere. Han var ikke udødelig. Dog ville intelligensen bag formen, John Doe's »sjælelige bevidsthed« leve videre i Jim Browns legeme, og i den henseende siger vi, at det virkelige selv aldrig vil dø, men bestandig fortsætter med at leve. John Doe's og Jim Browns sjælsbevidsthed var én og samme. John Doe's fysiske bevidsthed var forskellig fra Jim Browns fysiske bevidsthed. Jeg vil indrømme at det kan lyde forvirret, læs det derfor langsomt igennem flere gange og tænk det godt igennem. Det skulle da blive klart, hvad jeg mener.

Efterhånden som vi gør fremskridt med vort studium, søger vi at »lære os selv at kende.« Når vi får denne viden, vil vi fatte, at vi ikke *er* vort legeme, men at vi kun *benytter* det midlertidigt. Vi vil da også beherske vore sanser og bringe dem i harmoni med de Universelle Love, som bringer sanserne i overensstemmelse med de principper, som sjælens bevidsthed benytter. Så begynder vi bevidst at leve efter naturens love, og derved former vi den fysiske bevidsthed efter den sjælelige bevidstheds mønster. Den del af den fysiske bevidsthed, som bliver ét med sjælsbevidstheden, eller ét med Skaberens principper, vil overleve legemets død, og da vil det væsen, vi kender som John Doe, i eksemplet her, delvis gå over i det væsen, som vi kalder Jim Brown.

Det er virkelige trin op ad udviklingsstigen. Sker det i tilstrækkeligt omfang, vil det medføre, at man begynder at bevare erindringer fra tidligere liv.

C. N. / A. H.

Brev til en ven

Ought to be translated.

Nye tanker rejser sig — nye profeter vinder frem, med forskelligartede »løsninger« og religion i nyt klædebon. Hvem skal vi tro, hvem er nærmest sandheden. Ingen kan give os et skema over det sande og vejen til forståelse af den. Enhver må dømme udfra sin egen erkendelse, alt som det er i harmoni med det enkelte menneskes inderste meninger.

Vi kender alle Jesu advarsel mod falske profeter, og den er også gyldig i vor tid. Men har vi ret tænkt over, hvorledes vi vil skelne mellem de mange retninger, der bliver lagt frem til os. Gennem tidsskrifter og mange andre kommunikationsmidler,

som vor tid heldigvis er så rig på. Er det ikke blot noget vi ved, dybest inde. Uden at gøre os klart, hvorfor?

For mange er det sikkert ganske ligetil — og disse har fundet deres ledetråd igennem alle de forviklinger, der kommer til udtryk. For dem er der ingen vaklen. Men vi er stadig nogle, der søger og prøver at finde.

Det er ikke kun et spørgsmål om tro på en Vorherre eller en universel kraft, ikke kun de symbolske ritualer i vor tro og tilbedelse, vi tager stilling til i dag. Men med nye tanker kommer der også spørgsmålet for os om de universelle love, og det fører os langt ad tankens vej. De universelle love er overalt-virkende, og følger vi dem, går vejen til større rigdom og udvikling.

Nu kan vi spørge os selv, hvilket af det vi bliver konfronteret med, der står for sandhed. Hvem af de mange profeter, som virkelig har en gavnlig lære at formidle. I fortiden slog man hinanden ihjel, på grund af forskellige trosretninger. Heldigvis er vi i dag nået et skridt fremad på udviklingens vej, således der i det store hele tolereres afvigende meninger, forskellig fra vor egen. Det er heller ikke med »slående« argumenter, vi følger de universelle love, og vi må gøre os klart, at meget af det vi fordømmer, for en stor del beror på gamle fordomme og forestillinger. Alligevel må enhver på et eller andet tidspunkt, alvorligt overveje, hvilket netop hun (han) vil tage til sig, som sin ledetråd. Ikke alt kan være sandt, der er mange modstridende forklaringer og livsanskuelser, derfor vil der komme et sådant punkt for os alle. Kun vi selv kan finde svaret, ingen anden kan give os det.

Men et kan vi være fælles om, og det er de krav, vi må stille til enhver lære. Indlysende og altid gældende, at en forkyndelse skal være udviklende — stile mod et højere ideal. Aldrig forglemmende den menneskelige værdighed og åndens frihed. Et logisk grundelement at bygge på — i harmoni med de universelle love — i vort udviklingsarbejde for at blive et helt menneske.

Lommefilosoffen.

For den besindige er enhver dag sollys og enhver time gunstig for udøvelse af flid.
Samuel Johnson.

En hilsen

Kære Co-worker:

Et personligt budskab til hver enkelt af jer: — — *En redningsline er blevet kastet ud til os* mange gange, mens vi var ved at drukne i et hav af tanker og meninger, hvor vi måtte kæmpe for at overleve; thi de var rede til at opsluge os uden varsel. På en eller anden måde lykkedes det os at redde os fra den skæbne, men altid med en anelse om, at svære kampe ventede os forude.

Det menneskelige sind er en mærkelig troldmand; af og til udfører det, hvad man kunne kalde mirakler. Men har det først taget et sådant skridt, må det også videreføre det, for at kunne overleve. Og jo flere små sejre, det kan notere sig, desto mere stoler det på sig selv, indtil de magiske tricks løber ud. Så opsluges det pludselig imellem kæberne på sin egen frembringelse. Og dog var redningslinen gennem hele vort liv altid tilstede, til at redde os fra en sådan skæbne. Men sindets egen vilje og beslutsomhed, så vel som dets stolthed, ville ikke benytte sig af den hjælp. Thi dette ville have betydet en opgivelse af alt dette til fordel for *Skaberens vilje og visdom.*

Redningslinen kastes ikke bare til os som et middel til frelse på den dag, vi mindes som Kristi Fødselsdag, men hvert eneste øjeblik af vort liv. Udelukkende for at vi skal erkende vore egne personlige bestræbelsers svagheder og hengive os selv til *din vilje ske.*

To af 7 hovedprincipper er:

1) respekt eller ærbødighed, og 2) urokkelig tro.

Ærbødighed over for hvem? Over for selve livet eller Skaberens Bevidsthed. Et eksempel: Jeg har været vidne til et mirakel af sådan ærbødighed hos en, der arbejdede sammen med mig i mange år. I begyndelsen var det ikke ærbødighed for mig, men for de tanker, der kom igennem mig. Og fremskridt og tilfredshed levnede ikke plads for tvivl angående fremtiden. Og denne velsignelse deltes med mange over hele verden.

Men da redningslinen blev bortkastet til fordel for egne meninger, selviske synspunkter af samme slags, som Jordens befolkning som helhed nærer, da begyndte sindet selv at styre sit skib over livets hav. Og troen på livets giver blev begrænset til at om-

fatte vedkommende selv, og arbejdet for de mange ophørte. Forvirring blev fremherskende, for den Store Skipper var ikke længere ved roret.

Derfor vil ærbødighed over for Kilden til al Visdom, hvordan den så end kommer til at tjene den Guddommelige Sag uselvisk, automatisk opbygge troen på SKABERENS VILJE. Så vil det bevidsthedens øje, der ved og ser alt, lodse det enkelte ego henimod det Evige Livs havn.

Måtte det nye år bringe denne erkendelse til hver enkelt af jer og ikke levne nogen plads for overgreb, misforståelser eller fordømmelser, så at I måtte tjene hele menneskeheden.

Lad dit hjerte blive en krybbe for det evige lys, som vil fordrive mørket i andres sind. Og det hverv, som du er blevet udvalgt til, vil bringe hundredefold belønninger.

Jeres hengivne
George Adamski /*B.J.*

Psykologisk krigsførelse

Når vi studerer den menneskelige natur og de årsager og motiverende indflydelser, som styrer menneskers liv, må vi forstå betydning og funktion af hver mindste del af legeme, sind og bevidsthed.

Denne form for koordineret studium har indtil nu ikke været tilgængelig for mennesker af denne civilisation. Og uvidenhedens kræfter, som har udnyttet menneskets kosmiske formål, kæmper desperat for at holde ham i mørket og lade ham lykkelig forblive der.

Mange metoder er blevet benyttet indtil nu, og i dag er den almindelige mand på gaden fuldstændig uvidende om, hvad livet omfatter.

Hist og her er der personer, som føler en stærk indre tilskyndelse, der med vedholdende stemme siger, at livet omfattes af mere end den accepterede synlige livsform, og de bliver opmærksomme på finheden og umådeligheden af den intelligens, der leder naturen og planetsystemerne.

Gennem den nye form for tænkning rækker mennesket ude efter enhver krumme viden, som han er i stand til at opfange, og hans sind bliver så henrevet, at det åbner sin dør for at acceptere alle former for idealistisk undervisning og bestræber sig ivrigt efter at udvikle sine skjulte talenter.

På overfladen synes alt at være godt, men der er så mange kløfter mellem uvidenhed og sand viden, som mennesket ikke har erfaret, og han er derfor et let offer for alle og enhver, som vil fortælle ham om universets undere. Og der er tusinder, der har sat sig selv op som en sådan autoritet.

Gennem medicinsk videnskabelig forskning er mennesket begyndt at vinde en smule kendskab om legemets funktion, og præsterne vil fortælle ham alt om Gud, men ved han noget om sindet og bevidstheden, som han kan bruge eller misbruge?

Ved han noget om, hvor let sindet kan angribes af alle former for påvirkninger? Og kender han værdien af ethvert indtryk, som han har modtaget? Det gør han desværre ikke, for han har aldrig fået nogen målestok, hvormed han kan måle værdien af sine tanker.

Der er sind, der har studeret mulighederne for at anvende dets kræfter til at øve indflydelse på andre sind — med indtryk placeret som et brændpunkt direkte imod et andet menneskeligt væsen. Det gøres med en viljekraft, der bringer den anden delvis, hvis ikke fuldstændig, ind under hans egen jurisdiktion.

Det er denne usynlige fjende, der udnytter menneskets naturlige fødselsret. Det er så uhyggelig en kraft til ødelæggelse af individuel udtryk af Kosmisk Formål, der bestandig er blevet benyttet overfor den umistænksomme menneskehed. Og enhver, der benytter denne metode, enten ved at undervise i telepati eller anvende den, har givet hånd til den sataniske magt, der gennem tiderne har holdt mennesket i mørket.

George Adamski har aldrig benyttet sådanne metoder, hverken i undervisning eller i praksis, for han er vis udover almindelig intelligens. Hans sjælelige formål er at appellere til de finere kvaliteter af menneskets tankeprocesser, så hvert individ måske i tide kan kende og leve sit umådelige ubegrænsede, kosmiske bevidsthed.

Den samvittighedsløse, som ikke vil, at mennesket opnår sin frihed, kæmper på enhver mulig måde for at bringe ham i miskredit. De planter falske indtryk i uoplyste menneskers sind. Og ved fordrejelser beskylder de ham for alle former for falskhed, som han er alt for klog til at begå.

Det synes, som om det kommer fra en central

sendestation, der drives af kraftfulde sind. For hver person modtager de samme indtryk og skriver identiske breve til ham. En af de fremsatte beskyldninger er, at selv om han har fortalt sandheden i sine bøger, så er hans senere beretninger og lære falsk og uden forbindelse med det. Nu skulle han fungere under en hypnotisk fortryllelse, som er påført ham af faldne engle eller rumfolk, der har svigtet deres oprindelige formål til fordel for selviske interesser.

Intet kan være mere tåbeligt og falsk end denne beskyldning, og dem, der har lånt sig selv til denne form for ukoordineret tænkning er marionetter i hænderne på dem, der har stjålet deres kosmiske fødselsret og ribbet dem for deres ret til at kende og forstå skabelsens formål, og for deres individuelle herredømme over den rolle, de skal spille.

Der vil blive fremstillet kopier af de breve, som er sendt til ham fra forskellige dele af verden, således at de oprigtige måske kan blive advaret mod den lumske måde, som oppositionen mod sandhed og frihed for mennesket benytter sig af.

Oversat A.H. *Alice K. Wells.*

Telepati i Rusland

Flere gange har Sovjetunionen bevist, at det — hvad angår verdensrummet og specielt i spørgsmålet om liv på andre planeter — er langt mere åbent end den vestlige verden.

Der kan her erindres om, at man, da Adamski berettede om sin kontakt med et venusmenneske i 1952, holdt to ting for umulige: i 1952 kunne der ikke findes liv på Venus og telepati var „sort magi“ og blev ikke taget alvorligt. Men i de sidste ti år har verden forandret sig. Dette viser to avismeldinger.

Den 20. januar 1963 berettede „Sunday Times“, at russiske videnskabsmænd i spektret fra Venus havde opdaget en absorptionszone, som viser tilstedeværelsen af ilt i planetens øverste lag af atmosfæren (efter professor A. Michailow, direktør for observatoriet i Pulkowo). Han sagde bl. a.: „På sin vis ligner venusatmosfæren vor egen jordiske atmosfære“.

Den 21. januar 1963 erklædrede den videnskabelige medarbejder ved „Daily Ezpress“, at man troede, at russiske videnskabsmænd studerede telepati for at anvende den som forbindelse med u-bådskommandører og astronauter. Man formodede, at det samme var tilfældet med amerikanske videnskabsmænd, fordi det var så svært at komme i forbindelse med u-både, der opererede under polarisen.

Mr. Anthony Cordell, medlem af det engelske selskab for „Psykisk Forskning“ har talt med 15 videnskabsmænd fra Moskva og Leningrad, som beskæftiger sig med parapsykologi. Hans mening:

„De fleste af dem var overbevist om, at telepati var en bevist kendsgerning. De troede, at der fandtes en fornuftig forklaring herpå“.

Dr. Asratjan, direktør for Moskvainstituttet for Metafysik, sagde til mr. Cornell, at russerne havde bevist, at telepati hidrørte fra anvendelse af elektromagnetiske strålinger gennem hjernen. Disse bølger bevægede sig med lysets hastighed (300.000 km/sek.) og kunne udløse nervereflekser i en anden menneskelig hjerne, så at telepati opstod.

Når denne art af forbindelser nøjere bliver undersøgt, består muligheden for, at budskaber kan oversendes til bestemte tider, således som russerne tror.

Flying Saucer Review“.
Overætter: Slej.

Der er mange mennesker, der kommer til et livs-resultat ligesom skoledrenge. De snyder deres lærer ved at skrive facit ud af regnebogen uden selv at have regnet stykket.
Søren Kierkegaard.

Du kan narre alle mennesker af og til nogle mennesker altid, men du kan ikke altid narre alle mennesker.
Abraham Lincoln.

»Dommen«

Ought to be translated

Jeg går med bøyet hode gjennom folkemasser. De viker for meg så jeg går som gjennom rekker. Bak meg lukker de seg til igjen.

Jeg ved de er der, men tør ikke snu meg, tør ikke se dem i øynene. Deres ansikter svinner i tåke, men jeg vet at deres øyne anklager meg. Dømmer meg.

Hvad jeg ku' finde på at sige, hvis jeg mødte en rummand på den jyske højderyg

Ought to be translated

1

Bror — du som er kommet,
båret på drømmens vinger,
kapslet inde
i et rundt projektil —
jeg hilser dig, bror,
og bøjer min nakke
i glædesfyldt undren
og skrækblandet fryd —
for vogt dig, min bror!
Pas på, hvad du gør,
hvad du siger — vær ikke for god,
men vid, hvor du er!

2

Det er *Jorden,* det her —
et kaos af tanker og sind,
der er fyldte af had
imod andre —
så derfor: Vær ikke for god!
Det er *Jorden,* det her —
vi har korsfæstet før —
igen og igen og igen.

3

Alt, hvad vi elsked',
og æred', blev hængt —
på et kors, i en galge,
på stejle og hjul —
for vi er for små.
Vi ved, hvad vi ved,
og vé den, der sår tvivl.
Vé ham især, hvis vi ved
med en indre og underlig viden,
at det, som han siger, er ret!

4

Vi er små, min bror,
og vi hader enhver,
der er større og bedre
eller mere ren
end vi selv.
Derfor vogt dig, min bror,
for hver trin
hvis ikke du ønsker
at ende dit liv som et dyr,
det åndeløst jagede bytte
for en opgejlet hob,
hvis øjne ikke er menneskers mer.

5

Stir ikke sådan på mig, bror,
men gå, hører du — gå!
Vend om til dit skib
og flyv bort, mens du kan.
Vi er små, min bror, og bange —
for alt, der er større end os.
Vi véd, vi er små —
og det er det værste.
Det er grunden — og derfor
mangler vi altid et offer:
Syndebukken, som vi kan fornedre
til vort eget lave stade,
når han vrider sig i krampe
på et kors, i en galge,
på stejle og hjul.

6

Derfor gå, min bror,
for vi har blod nok
på vore hænder,
og hvis du ikke går,
hvis du røber dig,
bli'r du det næste lam,
der slæbes til altret
for at sone, hvad vi ikke forbrød —
for vi er ikke onde,
men bare for små,
så vi ikke forstår,
hvad du vil og kan —
hvad vi selv
burde kunne og ville.

Per Borgaard

Jeg er skyldig i noe jeg ikke vet hva. Skylden ligger over meg som et åk. Jeg hører ingen trinn, ingen stemmer, ingen rop eller skrik. Dommen er stor, men taus.

Menneskene tar aldri slutt, blir heller flere. Foran, rundt og bak meg. Dommen surrer i ørene, banker i pulsen. Skyldig, skyldig.

Tårene presser seg frem, og jeg gråter. Ingen trøster, alle fordømmer. Jeg vet det er dem jeg har forbrutt meg mot. Jeg, er menneskenes fiende. Dømmt som menneske.

Gjennom gråt skriker jeg ut: »Hva har jeg så gjort?« Ekkoet henger i luften, »har gjort, har gjort«. Men ingen svarer. Bare viker til side, og slutter seg atter bak. Bare ser på meg og anklager.

Det hele er som en ond, vanvittig drømm. Men det er ingen drømm, det er virkelig fordømmelse. En bitter virkelighet.

Men plutselig står det hele klart for meg. Jeg vet med ett, hvorfor jeg dømmes. Jeg dømmes som menneske av menneskene — fordi jeg intet har gjort.

— For menneskene, har jeg ingenting gjort —

I.T.M.

Cosmic Science

Spørgsmål 100. *Vil du være venlig at fortælle os om menneskene på de andre planeter, og om deres livsførelse?*

Svar. Lad os først og fremmest gøre os den sandhed helt klart, at disse mennesker fysisk ser ud akkurat, som vi gør. De lever i hjem med deres familier, de arbejder, driver sport, synger, danser, ler, og har de samme daglige behov som vi på vor planet. Lad os komme bort fra den forvirrede ide, at mystiske æteriske væsener flyder planløst gennem rummet. De er hverken helgener eller syndere, men normale, travle menneskelige væsener. Vær venlig igen at læse spørgsmål 45 (UFO-NYT, nov. 1960).

På de billeder, jeg har set af boliger og andre bygninger på Venus, var tagene kuppelformede og spillede i alle regnbuens farver. Men man må huske på, at jeg så kun ét område af planeten, og jeg er blevet fortalt, at arkitekturen varierer fra sted til sted, ganske som tilfældet er her på Jorden.

Husmoderen har mange bekvemmeligheder, der kan sammenlignes med vore arbejdsbesparende indretninger, og naturligvis mange, vi aldrig har drømt om kunne eksistere. Naturligvis er jeg ikke alt for kendt med denne fase af deres liv, men jeg ved, at alle bygninger har et magnetisk sugningssystem indbygget i væggene til at opfange støvpartikler, før de får lejlighed til at sætte sig, og anbringer det i en centralbeholder. Fordi de ikke lader den mindste partikel gå til spilde, bliver dette støv med mellemrum samlet sammen, behandlet med det formål at udvinde dets værdifulde mineraler, på samme måde som røgen fra vore store fabriker og møller bliver indfanget, for at vi kan udvinde de nyttige elementer til fremstilling af biprodukter.

Skønt de har utallige centrale samfund, har de ikke gigantiske, overfyldte byer, således som vi har på Jorden. For medens vi kun bruger en relativ lille del af vort totale landområde, udnytter de hver eneste plet på den ganske planet til gavn for befolkningen. De tapper ikke landet for dets frugtbarhed, som vi gør, men driver vekseldrift, og giver jorden en vis procentdel af naturens produkter tilbage som kompost og gødning. Alt land får med passende mellemrum lov til at hvile.

Samarbejdende med naturen, som de gør, finder de brugen af giftige sprøjtemidler, kunstgødning etc. unødvendig. De ved — og vi er ved at lære det — at ukritisk brug af disse midler resulterer i en ond cirkel. For medens visse former for insekter, således bliver ødelagt, er der andre former, akkurat lige så ødelæggende, der i fraværelsen af deres naturlige fjender forøger deres antal betydeligt. Som følge heraf bliver også fugle ofre, fordi deres naturlige føde bliver forgiftet. På Jorden udrydder vi skånselsløst gophers (uoversætteligt), muldvarpe og forskellige i jorden levende dyr og insekter, fordi de nødvendigvis må spise en del af vor afgrøde for at opretholde livet. Dog, uden det arbejde de gør med at tilføre jorden kulsyre, ville menneskets dyrkning af den være umulig.

Når man undersøger det, viser det sig, at denne kædereaktion påvirker alt liv fra det mindste insekt til mennesket selv. Dette bliver erkendt af vore naboer på de andre planeter. De ved, at alle livsformer er vigtige i den kosmiske plan, og at naturen, uden menneskets indblanding sørger rigeligt for alle sine børn, og alligevel opretholder en evig ligevægt. Det er mennesket alene, der på grund af sin uvidenhed skaber ubalancerede tilstande.

Som det er i naturen, således kan det blive i det menneskelige fællesskab. I deres samfundsorden, med gensidig respekt, og med de nødvendige livsfornødenheder til alle, har de intet behov for fængsler og det dertil knyttede personale.

Fordi befolkningen på Venus, Mars og andre steder i vort solsystem har lært at leve harmonisk med hinanden, oplever de ikke en indre anspændthed, og har som følge deraf ingen sygdomme. Dog på trods af den kendsgerning, at de har stor forståelse af deres legemes funktion, og har kontrol over deres sind, kan de dog blive trætte. For at lindre denne træthed har de instrumenter beregnet til at genoprette deres tabte energi. Disse instrumenter bruges, medens de hviler sig.

De har intet behov for medicin, fordi de modtager de legemlige fornødenheder fra deres føde. I ulykkestilfælde gør deres forståelse af det menneskelige legeme dem i stand til at assistere hinanden. Når man tager alt dette i betragtning, er det forståeligt, at de ikke behøver læger, sygeplejersker eller hospitaler.

Betragter De en sådan levevis som himmelsk? Det er muligt at opnå det samme her på Jorden. Det

primære er, at den enkelte lærer at leve i harmoni med sig selv, og med andre.

Vi har modtaget mange spørgsmål, der er klart besvaret i Ombord i Rumskibe. Andre er blevet besvaret i et af de nu afsluttede spørgsmål og svar. Må vi foreslå, at alle, der ønsker at få mere ud af livet, i deres daglige tænke- og levmåde anvender den visdom, der er givet i, „Ombord i Rumskibene“, eller som er indeholdt i den enkle instruktion, der findes i bogen „TELEPATI“, det kosmiske eller universelle sprog, og den viden, der er givet i disse 100 spørgsmål og svar.

Vore bedste ønsker og dybeste påskønnelse til hver enkelt af jer.

G. A./H. C.

Serien er hermed afsluttet.

Menneskeåndens udvikling

(Ought to be translated)

Af *Gerda Rørbæk Nielsen.*

Bevidsthed

I mennesket ligger mulighedernes muligheder gemt, og for mennesket er ingen grænser sat.

Som art og i sin nuværende form er mennesket et foreløbigt endemål, og den udvikling, der ligger foran os, sker derfor som en udvidelse af det menneskelige *bevidsthedsfelt* efter formlen: kend dig selv!

Lad os fastslå med det samme: Der findes ingen genvej til udvidelse af bevidsthedsfeltet, ingen patentløsninger, ingen mirakelkur. Den menneskelige udvikling, ja, al udvikling foregår og er altid foregået i en gigantisk kamp mellem modstridende kræfter. For hvert skridt fremad tårner sig nye vanskeligheder, nye problemer, nye tilintetgørelseskræfter op. For hver ny brik, mennesket kan lægge til sit erfaringsmønster, tårner sig nye bjerge op foran det, som det i følge livsloven må forsøge at forcere. Denne åndens udvidelse, som vi er i færd med at foretage i dette århundrede, har vist sig at være en klippe så vanskelig at bestige, at mange, der forsøger derpå, glider tilbage ned i afgrunden og mørket.

Og dog byder loven os at fortsætte ufortrødent!

— — —

Alt er i besiddelse af bevidsthed i højere eller lavere grad. Men kun mennesket er sig sin egen bevidsthed bevidst. Derfor er mennesket det eneste af alle skabninger, der kan virkeliggøre sig selv ved at give sin bevidsthed højere udtryk. *Dette er bevidst bevidsthed.*

Descartes konkluderede: „Jeg tænker, ergo er jeg“. Hans konklusion er filosofisk korrekt. Når et menneske er i stand til at tænke, må det også være. Men psykologisk er det ukorrekt. Selve den erkendelse, at det at være i stand til at tænke beviser, at man *er,* udelukker alle andre former for væren. Vender vi begrebet om og siger: Jeg *er,* derfor er jeg i stand til at tænke, inkluderer vi samtidig automatisk omverdenen med alle dens grader af bevidsthed. Erkendelsen „at være“ er ikke tankemæssig, men udsprunget af bevidst bevidsthed. Bevidsthed er en tilstand, som er synonymet for 1 i v. Selve tilstanden: at være forudsætter bevidsthed, men ikke nødvendigvis bevidsthed.

Vi *er.* Vi benytter vor hjerne til at tænke, vore sanser som kontaktmiddel med omverdenen, vore lemmer til at bevæge os med og hele vort legeme til at udtrykke os med. Gennem vor oratoriske funktion er vi i større eller mindre grad i stand til at udtrykke vore tanker, så andre mennesker ad den vej kan komme i kontakt med os. Men vor tale er ikke os, ej heller vore handlinger. Det er blot de medier, hvorigennem vi udtrykker os med mere eller mindre held. Det, der er os, har en *væren* uafhængig af vort legeme. Det, der er os, søger bestandig at give sig udtryk udadtil gennem det, vi kalder personligheden og indadtil i det, vi kalder vort sjæle- eller bevidsthedsliv.

Men hvad er det, der vil udtrykke sig selv? Hvem er vi i grunden? Hvad eller hvem er det, der søger sig udtryk på de tusinde måder?

Svaret er, at det er *bevidstheden,* som stadig søger at udvide sit felt til en altomfattende tilstand. Fra at være sig sin egen bevidsthed bevidst, er der derfor ikke langt til at svare på, hvem der er os. Mennesket *har* ikke en bevidsthed, mennesket *er* en bevidsthed i funktion. Vort „jeg“ er altså bevidstheden, som søger sig udtryk gennem den form, vi kalder mennesket. Dette „jeg“, som er vor vågne dagsbevidsthed, kan virkeliggøre sig selv på næsten lige så mange måder, som der findes mennesker. Og vi har lært, at dette „jeg“ — egoet — skal betragtes som en fjende, der skal bekæmpes til fordel for en mere alturistisk indstilling. Dette er både en smuk og en logisk konklusion, fordi vi har set, hvorledes egoisme fører til alle grader af ondskab. Vor hjerne formede da et ideal-

billede, som i tusinder af år er blevet holdt op foran os, for at vi skulle søge at efterligne det og blive gode samfundsborgere og mennesker.

Gang på gang måtte vi da beskæmmet bøje hovedet og indrømme, at vi formåede det ikke. Vi formåede ikke at forbedre os selv i væsentlig grad. „Jeg'et" har stadigvæk den vigtigste og mest fremtrædende plads i det menneskelige følelsesliv.

Lad os da slutte fred med det og i stedet for at foragte og bekæmpe det forsøge at finde ud af, hvorfor det, gennem al denne spand af tid, stadigvæk beklæder hædерspladsen hos mennesket.

Dette må føre til en interesse for vor dagsbevidsthed, som vi nu ved, er en væsentlig del af vor samlede bevidsthed og derfor en uadskillig del af os.

Da „jeg'et" og dagsbevidstheden er identiske, og da vor dagsbevidsthed er en vigtig del af den bevidsthed, som *er* os, må det stå klart for os, at i jo højere grad, vi formår at aktivisere og udvide vor dagsbevidsthed, des mere intens lever vi og des mindre interesse har dagsbevidstheden i at kredse om den individuelle kerne — jeg'et. — Hvis vi — det vil sige vor dagsbevidsthed — sløves og går gennem livet i en tilstand af kedsomhed, drømmerier og halvsøvn, vil vor hjerne sløves i lige grad, fordi den mangler stofmateriale at bearbejde. Resultatet bliver en sygelig kredsen om os selv og en isolation fra omverdenen, som ender i, at vi afskyer os selv, — og dermed alle andre. Hvis vi derimod hvert eneste øjeblik lever i et fuldt vågent Nu, og tager aktivt del i det, der foregår omkring os, levendegør vi os selv og vor bevidsthed i samme grad. Og i samme grad glemmer bevidstheden at kredse om sig selv. Det er den sande alturisme. Ikke en selv-fjendsk holdning, men en udvidet, altfavnende holdning fører til det modsatte af egoisme.

At leve i Nuet indebærer, at man ikke bekymrer sig for dagen i går og dagen i morgen, men interesserer sig for de problemer, der skal løses og det arbejde, der skal udføres i dag. — Længsel mod fortiden er en tung byrde, menneskene frivilligt slæber med sig, og som kan ødelægge dagen i dag og hindre dig i at glæde dig over det, Nuet bringer dig. Der findes mennesker, der fortaber sig i ørkesløse spekulationer af den ene eller den anden art — gerne om, hvordan alt *kunne* have været, hvis ikke . . . . . ., hvilket ødelægger selv det guddommelige NU og bringer en smerte, som enhver kan skåne sig selv for. Længsel tilbage mod barndom og ungdom hindrer mange voksne i at virkeliggøre det bevidste Nu — og længsel efter de voksnes eventyrlige verden hindrer barnet i at nyde den barndom, som et ethvert menneskes privilegium. Drømme om noget uopnåeligt ødelægger mange menneskers kontakt med det skabende øjeblik, som er det eneste, hvori livet kan virkeliggøres, og i håb om en bedre tilværelse „hisset" glemmer mennesker, at den eneste garanti, vi har fået, *er* Nuet.

Og til alt dette må vi lægge angsten!

I dag frygter mennesker, måske mere end nogen sinde før, hvad morgendagen kan bringe i form af krig og atombomber og andre katastrofer. — Mange mennesker lider desuden under sygdomsangst, dødsangst og angsten for udslettelse.

Døden er det eneste bombesikre, der ligger gemt i vor fremtid, og den kommer ubønhørlig, enten vi er bange for den eller ikke. Derfor nytter det ikke, at vi kredser om den, spekulerer på den og frygter den. Angsten for den skulle ikke have lov til at ødelægge et eneste øjeblik af den dag i dag, som er vor, og som vi fik lov til at leve.

Jesus sagde: „Bekymrer Eder ikke om den dag i morgen . . . ." Bekymringer for, hvad morgendagen bringer, ødelægger dagen i dag, skaffer os sygdomme på halsen og lukker af for vort bevidsthedscenter, så livet bliver en underlig forvrænget form for tilværelse.

I samme grad, som vi formår at leve i øjeblikket, vil der ske en udvidelse af vor dagsbevidsthed. Det nytter ikke at forsøge at tvinge sig selv til en såkaldt positiv livsholdning. Men i jo højere grad, vi aktiviserer det, der bor i vort legeme og som er os, i des højere grad arbejder vi *med* livsloven, som byder os at virkeliggøre os selv i stadig større mål. Og som et biprodukt heraf vil vort sind blive positivt udadvendt mod omverdenen og andre mennesker, således, at vi i egentligste forstand formår at glemme os selv og blive ét med andre former for bevidsthed.

Et trin op ad klippen er dermed taget. Men der er uendelig langt til toppen, og for hver gang vi tager et skridt fremad, vil vi være i stadig større fare for at glide tilbage. —

Denne udvidelse af bevidsthedsfeltet, som er så nødvendig for os at foretage i dag, fordi det er den eneste vej, der fører fremad for den menneskelige familie, er lang og farefuld. Men udviklingen er i gang og kan ikke standses. Og slutfasen vil blive en højere bevidsthedstilstand, som ikke mere er helt tre-

dimensionel, skønt vi også da vil sanse i de kendte dimensioner.

Vi må forstå, at når vi lever i Nu'et, lever vi i evigheden. Ligesom en streg består af en række punkter, således består evigheden af en række Nu'er, der som punkter stækker sig ud i uendeligheden. Derfor sætter hvert eneste Nu, som du lever, sig spor ind i evigheden. Hvert minut går et tæppe til side og afslører endnu et lille stykke af fremtiden for os. Hvorledes de mange små flige af fremtiden vil åbenbare sig, bestemmes af det øjeblik, der er Nu. Derfor har du et ansvar overfor dig selv, overfor dine omgivelser og alle, du kommer i berøring med, hvordan du virkeliggør dette øjeblik.

At leve sorgløs og uden bekymring vil derfor ikke sige at leve uden ansvar. Tværtimod. For når vi først helt erkender, at evigheden ligger gemt i Nuet, vil vi begynde at opfatte os selv som sande evighedsvæsener — funktionelle bevidstheder i et univers af bevidstheder, som alle søger at give sig udtryk hver på deres plan og i alle afskygninger. Dette afføder en kosmisk samhørighedsfølelse med alt skabt samt en trang til kontakt med dette bevidsthedshav, — hvilket er forholdsvis let opnåelig, jeg skal komme tilbage til det senere.

Fortsættes.

Brev til en ven

Ought to be translated.

Menneskets udvikling er af stor betydning — vi kan ikke tage det alvorligt nok. Det glædelige er, at de fleste mennesker også gennemgår en udvikling, bygger sig et indre hus, hvor det kan gemme alle de sande værdier. Men af og til kan den tanke strejfe: nytter dette egentlig noget?

Vi finder, i mange forskellige retninger, noget der bestandig vendes tilbage til, og det er den evindelige kritik af mennesket. Hvor lidt udviklet det er. Hvor meget der endnu skal læres. Hvilket nok kan bringe et alvorligt tænkende menneske til fortvivlelse og resignation.

Nu skal vi imidlertid huske på, at alle lærere af hjertets dybeste grund, vil vække mennesket til handling og aktion for åndelig udvikling. Fordi det er *viden* for dem, *hvor* ønskelig det er for hele menneskeheden. De bruger ofte stærke virkemidler — hvilket den materielle verden også gør — for at kalde til handling.

For det søgende og alvorligt arbejdende menneske kan det ses, som en stærk opfordring til at forcere en udvikling, men det kan ikke være hensigten. Idet vi alle ved „at man må tage et skridt ad gangen" — også i livets skole må vi kunne bogstaverne, før vi kan læse.

Det egentlige må være: at der arbejdes og ikke resigneres — for det nytter hver mindste del. Forøvrigt kan hverken du eller jeg bedømme kvalitet og kvantitet! Vi kan kun bedømme vor egen glæde ved at tilegne os større viden, og henrykkelsen ved hver ny erkendelse. Og det må være vor målestok.....

Vort indre bygningsværk bliver stærkere og rigere — og Jesus har vejledet os, idet han lærte, at vi skulle bygge på klippegrund. Der står vi igen overfor et valg, som vi kun selv kan tage, ingen anden kan vise os, hvor der er klippegrund for vort hus.

Alligevel har vi en fælles retningslinie — noget overleveret fundamentalt, at gå ud fra i vore bestræbelser. Vi kan være enige om, at en lære bør indeholde visse idealer. Stile mod et højere mål. Derfor kan vi også gå ud fra, at vore tanker og handlinger bør bygge på den menneskelige værdighed.

Vore børn bliver i opdragelsen belært om; at dersom du gør dette, der er forbudt, bliver du straffet. I vor anstrengelse for at opdrage os selv tænker vi; du skal ikke gøre dette, for det strider mod din værdighed. Hvis du alligevel gør det, fornedrer du dig selv. Dette derimod gør dig til et værdigt menneske, for dig selv og andre, og til glæde for din næste og dig selv. Du opnår derved en større tilfredsstillelse, i bevidstheden om, at du har gjort det, du formåede. — Og dermed har vi lagt grund til sindets skønhed og videre udvikling.

Etika

UFO-forskning og UFO-forskning er to ting

Ought to be translated

Vi kender alle udtrykket UFOLOG eller UFO-forsker, det er den betegnelse, der er hæftet på folk af vor slags. Men der findes flere forskellige former for UFO-»forskere«.

Vi selv kalder os naturvidenskabelige forskere,

med flere forskellige underfraktioner såsom den tekniske-, den analytiske-, den filosofiske- og den videnskabelige linie.

En helt anden gruppe er de såkaldte grænsevidenskaber der ofte flotter sig med betegnelsen »UFO-forskere«. Her træffer vi både hæderlige, naive, skruptossede og businesmindede personer. De første er som oftest folk, der har fået én eller anden højsflyvende ide eller teori — der dog udmærket godt kan vise sig at være rigtig til sin tid. Den anden og tredie gruppe er dem, der har fået fat i en hel gal ende og derudfra udvikler sære, fantasifulde eller mystiske beretninger og teorier, som de desværre ofte selv tror på er rigtige. Den, sidste gruppe er de værste, de har nemlig fundet ud af, at der — desværre — er mange penge at hente hos naive UFO-medlemmer, helst ældre damer. De fremstiller bøger på seriebånd med velklingende og romantiske titler som »Min elsker fra Saturn« og lign. De lader indspille grammofonplader med »sfæremusik« eller »ægte englekor«, de indkasserer »lån« til financiering af rumskibsbygning, kongresser med »ægte« rummænd og guldlokkede »Venuspiger« og til rent private formål, som rummænd »har sagt god for« eller de sælger grunde på Månen, Venus og andre fjerne steder.

Men vi har endnu en gruppe af UFO-forskere — der er kendetegnet ved at de aldrig nævner UFO'er eller beslægtede emner, og de ville sikkert blive meget overraskede, såfremt de fik at vide, at vi stiltiende havde indrulleret dem i UFO-forskernes brigade. Det er en stor gruppe af mennesker, fortrinsvis videnskabsmænd, der bringer os det ene bevis efter det andet for de påstande som vi andre og kontaktpersoner er kommet med i tidens løb.

For at nævne nogle af dem:

Raket-, satellit- og rumfartseksperter i øst og vest, der med deres videnskabelige instrumenter og ved deres tekniske forsøg bekræfter vore påstande om forhold i solsystemet, fremdriftsmetoder og rumskibsdata.

Astronomer, der langsomt opbygger et nyt billede af universet, der er foreneligt med det, vi for år siden har opstillet.

Nationaløkonomer, der efterhånden lader de store nationers økonomiske og industrielle potentiel overføre fra rustningsindustrien til rumfartsindustri.

Politikere der med eller uden deres vidende, former deres lands politik i retning mod et samfund, der kan leve i fred og fordragelighed, hvor ingen lider nød og ingen udnytter de svage.

Paver, kardinaler, præster etc. der punkt for punkt søger at bringe deres religioner hen til det sted, hvor de er forenelige med et uendeligt univers, en uendelig menneskehed over hele universet og én Skaber der er ens for alle.

Ingeniører og teknikere der har indset, at en moderne tekniker foruden at besidde en stor fagviden også må have en etisk ballast før han kan slippes løs på menneskeheden.

Filosoffer der har indset, at det ikke længere er tilstrækkeligt at diskutere »kejserens skæg«, men at der nu er vigtigere ting at tage sig af.

Ungdom i hele verden, der har indset at »pop og twist« ikke er tilstrækkelig viden for at kunne overtage den verden vi efterlader og som derfor lærer, læser og studerer for at dygtiggøre sig i fremtidens fag.

Alle disse hundredtusinde og atter hundredtusinde af mennesker er på deres vis lige så vigtige for UFO-forskningen, ja måske vigtigere end vi andre »professionelle« UFO-forskere, de ved det blot ikke endnu. *Leif.*

Elementær Ufologi . . .

Hvad er meningen med denne artikel?

Ought to be translated

Ved omlægningen af UFO-NYTs udsendelse har der været ønsker om, at der fortløbende skulle være noget læsestof, som var skrevet med særligt henblik på DE UNGE LÆSERE. Det betyder ikke, at andre bør undgå at læse dette stof, for en del af de ældre læsere kan jo godt være „unge UFO-loger"; men det betyder, at der her skal fortælles ganske jævnt om mange ting vedrørende UFO-sagen.

Når man er sammen med „nye" mennesker, bliver man ofte stillet over for spørgsmål, som tilkendegiver, at spørgeren egentlig gerne vil vide besked med helt

enkle ting vedrørende UFO-sagen. Hvad betyder den forkortelse? hvor stammer den oplysning fra? hvad siger den og den videnskab om det eller det? o.s.v.

Det er sådanne — og forhåbentlig mange andre — spørgsmål, vi skal se behandlet i denne særlige rubrik. *Men hvad skal den hedde?* Den må gerne få en fast overskrift, et fast „hovede“, så den er let at finde.

Vi har prøvet at udskrive en navnekonkurrence blandt de unge i UFO-KLUBBEN i Kolding, men indtil nu har vi ikke modtaget noget brugeligt forslag, så derfor lader vi spørgsmålet gå videre ud til UFO-NYTs læsere: Hvad skal denne særlige rubrik hedde? — Indsend evt. forslag til Vagn Dybkær, Alpedalsvej 6, Kolding, inden 1. marts, og deltag i konkurrencen. Præmien for det bedste forslag er Adamskis sidst udkomne bog på dansk, „De fremmede rumskibe — — og vor fremtid“.

Som før nævnt går mange mennesker og „ruger“ over spørgsmål, som de måske selv synes er banale, så de bliver ikke fremsat og besvaret. Vi vil gerne her imødekomme sådanne spørgere. Alle „nye“, interesserede læsere af UFO-NYT har krav på at kunne få svar på spørgsmål, som for dem har værdi.

Send i givet fald sådanne spørgsmål til førnævnte adresse. Vi vil søge at svare tilfredsstillinde. Er spørgsmålet ikke egnet — f. eks. ikke af almindelig interesse — til behandling i bladet, kan der blive tale om personligt svar — evt. med henvisning til ældre numre af UFO-NYT eller til egnet litteratur, hvor svar kan findes. Selvfølgelig skal indsenderen vedføje navn og adresse, men vi offentliggør ikke spørgernes navne!

Vi modtager også gerne forslag om emner, som man kunne ønste behandlet mere udførligt i UFO-NYT.

Kort sagt: formålet er stadig at gøre UFO-NYT til et interessebetonet blad for dem, som har fundet noget interessant — eller menneskeligt værdifuldt — i UFO-sagen!

Ofte stilles vi over for spørgsmålet: Hvad betyder egentlig SUFOI? Det betyder — *S*kandinavisk *U.F.O.*-Information.

I navnet SUFOI indgår bogstaverne U.F.O. De betyder på engelsk: *U*nidentified *F*lying *O*bject; på dansk: *U*identificeret *F*lyvende *O*bjekt (objekt bet. genstand; uidentificeret bet.: ikke fastslået, hvad (eller hvem) det er).

Men i daglig tale bruger de fleste mennesker betegnelsen „De flyvende Tallerkener“ om UFO'erne. Hvor stammer så det udtryk fra? Er det bare et overbærende, et vittigt udtryk, som efterhånden har vundet hævd?

Nej, egentlig ikke. Navnet kommer fra USA, hvor en forretningsmand ved navn *Kenneth Arnold* over for offentligheden brugte navnet „flying saucers“, flyvende underkopper, da han søgte at beskrive, hvad han havde set.

Kenneth Arnold er ejer af en fabrik, der fremstiller ildslukningsapparater, og han er ivrig sportsflyver. En junimorgen i 1947 gik han op med sit fly for at flyve til Yakima lufthavnen i staten Washington — lidet anende, at han skulle blive den, der „opdagede“ de flyvende tallerkener. Det var fint flyvevejr, og Kenneth Arnold havde god tid, så han besluttede, ikke at flyve direkte til Yakima, men lægge ruten om, så han kunne deltage i eftersøgningen af et fly, som ifølge rapporter skulle være styrtet ned på skråningerne af Mount Rainier (højeste bjerg i staten Washington, 4349 m højt, en udslukt vulkankegle, hvis top dækkes af en 104 km^2 stor gletscher). Arnold nød det smukke vejr, men pludselig skete der noget! Et blændende glimt — hvorfra? — fik ham til at blinke! Endnu ét og endnu ét. Og nu så han 9. *strålende objekter,* som hverken havde „snude„, hale eller vinger, komme farende forbi i retningen nord-syd! Hans første tanke var: jetfly. Men nej, jetfly passede ikke ind i billedet. Disse strålende „genstande“, „tingester“ bevægede sig aldeles lydløst, med en frygtelig hastighed og en helt trolddomsagtig manøvredygtighed: dyk, stigning og svæven, som ville gøre vore egne piloter ved flyveopvisninger grønne i hovedet af misundelse!

Og så den fart! Kenneth Arnold begyndte en feberagtig beregning. De kom med en fart af 1000—1900 miles i timen, hvilket er væsentlig mere end lydens hastighed. (1 engelsk mile = 1609,33 m; lydens hastighed er ca. 330 m i sekundet). Husk her, at Kenneth Arnolds oplevelse fandt sted i 1947, altså før vi her på Jorden havde konstrueret fly, der var hurtigere end lyden! Hans hastige beregninger gav ham en gysende fornemmelse. Han var gammeldags og nøgtern; han mente, at han kendte en „fast“ genstand. når han så en sådan, men disse tingester var helt utroværdige, de bevægede sig som . . . de så ud som . . som . . . ja, de lignede en samling „flying saucers“,

flyvende underkopper! Kenneth Arnold strakte hals, men „underkopperne“ var borte som et lyn, og der hørtes ikke en lyd.

Nu vendte Arnold sit fly og gav det gas for at nå til Yakima lufthavn, ivrig efter at meddele sin oplevelse til andre folk. Ja, det var i sandhed en oplevelse, et eventyr, for ingen ville tro hans beretning om „de flyvende tallerkener“. Arnold sagde: „Jeg kan knap nok tro det selv, men jeg så dem med egne øjne!“ — Folk trak på skuldrene, nogle troede, at Arnold var beruset eller bare vanvittig, eller at han havde været ude for et sansebedrag.

Men andre gik hjem, idet de tænkte: man ved sig aldrig sikker nu til dags . . ! — Og det var begyndelsen til en del af historien om „de flyvende tallerkener“.

Fortsættes.

ve. de.

Litteratur

DANSK

Allingham:

Rumskib fra en fremmed planet	16,00 kr.

Adamski:

Flyvende Tallerkener er Landet (norsk)	16,00 kr.
Ombord i Rumskibene	18,00 kr.
De fremmede Rumskibe og vor fremtid	19,75 kr.
Rummennesker (dublikeret)	2,00 kr.
Saturnturen I (dublikeret)	2.50 kr.

Williamson:

Den glemte Vej til Planeterne	39,50 kr.

SUFOI:

UFO-NYT 1959 ÷ januar	5,00 kr.
UFO-NYT 1960	5,00 kr.
UFO-NYT 1961	10,00 kr.
UFO-NYT 1962	10,00 kr.
UFO-NYT 1963 (næsten udsolgt) pr. nr.	2,00 kr
Kongresberetning 1963	8,50 kr.

ENGELSK

Adamski:

Cosmic Philosophy	35,00 kr.
Questions + Ansvers (Kuriositet) begrænset oplag. Serie 1 del 2, sp. 21-40	5,00 kr.

Homet:

Sons of The Sun	37,50 kr.
On The Trail of The Sun Gods (udk. snart).	

Homets bøger er spændende og interessant læsning som vi meget kan anbefale Dem at læse.

Alle ovennævnte bøger haves på lager og kan leveres omgående. Til de anførte priser kommer evt. opkrævningsgebyr.

SUFOI kan nu også levere alle ikke udgåede udenlandske UFO-bøger, men vi må regne med ca. 6 ugers leveringstid. Prisen på udenlandske UFO-bøger, som altid er indbundet, ligger omkring de 30,00 kr. Har De ønsker om at erhverve Dem en eller flere bøger, hjælper vi Dem gerne. — En dag kan de ikke fås mere, så send Deres bestilling, inden det er for sent.

Bibliotekerne

SUFOI's to biblioteker står til Deres disposition. Skriv efter litteraturoversigt.

Jylland:

P. C. Andersen, Violvej 5, Randers.

København:

F. Jensen, Kastruplundgade 70 st. tv., København, Kastrup.

Kuriositet

Ought to be translated

H. C. Petersen har på opfordring af George Adamski redigeret en bog på engelsk. Bogens indhold er SUFOI Kongresberetning 1963 tilføjet mere end 100 sider spørgsmål og svar, råd og vejledning til interesserede enkeltpersoner og grupper samt afslutning. — Alt i alt 200-250 sider.

Halvdelen af bogen har De, hvis De har Kongresberetningen, men kan De læse engelsk, og ønsker De at støtte dette for udgiveren kostbare initiativ, beder vi Dem bestille bogen som udkommer ca. 1. marts. Prisen er 28,00 kr. Der er næppe tvivl om, at den bliver en af perlerne i Deres samling — placeret mellem „Flyvende Tallerkener er Landet“ og „Ombord i Rumskibene“.

Anmærkning:

Bøger, som vi efter det foranstående ikke kan levere, kan De bestille hos: Strubes Forlag, Lille Triangel, København K.

Husk også „International Videnskab og Teknik“. Abonnement hos: Forlaget Idag, Admiralsgade 28, København K.

Kosmisk filosofi

Adamskis „Cosmic Philosophy" og 100 spørgsmål og svar udkommer på dansk om kort tid.

Da den så absolut kun er for liebhavere, vil oplaget blive meget begrænset.

Bestilling til SUFOI, Sunds, inden den 20. februar.

Prisen ved forudbetaling 22,00 kr. ellers + efterkrav. Benyt venligst giro 516 75.

Boganmeldelse

„Den fantastiske virkelighed". Bind I af *Louis Pauwels og Jacques Bergier.*

24,75 kr. heftet. 38,00 kr. indbundet.

Så kom den endelig på dansk, den bog, vi har ventet på med spænding, og vi blev ikke snydt — tværtimod — bogen er bedre, end vi havde ventet.

Som det allerede er sivet ud, er bogen et kalajdoskop over videnskab, teknik og „mystiske" hændelser fra tidernes morgen og op til i dag — eller skal vi sige langt ud i fremtiden. Der er ingen fortløbende handling i bogen. Den er en rejse på kryds og tværs. Den bedste måde at beskrive denne bog på, er ved at citere nogle uddrag af bogens indhold, som Lotte Eskelund i Aarhus Stiftstidende kalder en „slags åndelig atombombe".

Først Charles Forts defination af astronomi: „En natvægter skal passe på en fem, seks røde lygter i en afspærret gade. I kvarteret er der gasblus, lysmaster og oplyste vinduer. Der bliver strøget tændstikker, der bliver tændt op i kakkelovne, der går ild i et hus, der er neonlys og billygter. Men natvægteren bryder sig kun om sine seks røde lygter".

Lidt om Charles Fort Society: „Selskabet udgiver et tidsskrift „Doubt", der kommer hvert kvartal. Tidsskriftet er desuden et „afregningssted" for alle de „forstødte" kendsgerninger — det vil sige, de kendsgerninger, som den ortodokse videnskab hverken kan eller vil acceptere, for eks, de flyvende tallerkener. De oplysninger og statistikker selskabet har samlet om dette emne, er den ældste, største og mest fuldkomne samling, der findes"

Noget om videnskabens stilling i dag: „Man begynder i vore dage at ane, at protonen og neutronen gemmer overordentlig komplicerede strukturer i deres indre, og at de såkaldte „fundamentale" love, for eksempel lighedsprincipper, ikke lader sig anvende på atomkerner. Man begynder at tale om „antimaterie", om muligheden af sameksistens mellem flere universer midt i vort synlige univers, og således synes alt muligt i fremtiden, ikke mindst en oprejsning for alkymien".

Noget om alkymister: „I alkymisten selv foregår der en forvandling, som teksterne taler om, men som vi er ude af stand til at beskrive, da vi kun har usikre analoge tilfælde at holde os til. Denne forvandling skal være en slags løfte skænket et enkelt previligeret væsen om det, der venter hele menneskeheden, når den har afsluttet sin åndelige kontakt med Jorden og dens elementer: en opgåen i en højere ånd, en koncentration på et fast åndeligt punkt og en forbindelse med andre bevidsthedscentrer gennem det kosmiske rum".

Noget om Jorden og Kosmos: „Jorden er forbundet med universet, mennesket er ikke udelukkende i kontakt med den planet, det bor på. Kosmiske stråler, radioastronomi, den teoretiske fysikers resultater åbenbarer kontakt med Kosmos i sin helhed".

„Hele universet ville dermed blive tilgængeligt, det ville være muligt at begive sig til den fjerneste stjerne indenfor den tid, et menneskeliv varer. Hvis sådanne ligninger blev bekræftet, ville der blive vendt op og ned på den menneskelige tanke. Hvis mennesket ikke er bundet til denne Jord, vil der opstå nye spørgsmål om den dybe betydning af indvielsen i den hemmelige viden og muligheden for kontakt med intelligenser udefra".

En udtalelse af Claude Bernard: „Det menneske, der opdager den allersimpleste kendsgerning, udretter mere end verdens største filosof".

Til slut noget om vor kultur: „Efter kosmisk målestok (det lærer den moderne fysik os) har kun det fantastiske en chance for at være sandt, siger Teilhard de Chardin. Men efter vor mening bør også det menneskelige fænomen måles med kosmisk målestok. Dette siger de ældste af de vises tekster. Det samme siger også vor kultur, som begynder at sende raketter op til andre planeter og søger kontakt med andre intelligenser".

Jeg tror disse uddrag taler for sig selv, og jeg kan herefter kun sige: Skynd jer til boghandleren. Vi andre, der allerede har købt bogen, kan derimod glæde os til II del, der kommer en gang i det nye år.

LEIF.

DIVERSE...

Billioner af muligheder for liv

Amerika's „National Academy of Sciences" har hverken det britiske Royal Acedemys internationale prestige eller det sovjetiske Akedemija Nauks næsten ubegrænsede magtfylde, men det amerikanske akademi er efterhånden kommet til at spille en betydelig rolle bag kulisserne som videnskabelig rådgiver for regeringen.

Ingen gennemgribende beslutning, der berører videnskab eller forskning, bliver taget, uden at man tager National Academy med på råd.

Som regel foregår akademiets møder på et meget højt videnskabeligt niveau. De refereres ofte meget lidt i pressen, ikke så meget fordi de behandlede temaer savner interesse for et større publikum som af den simple årsag, at selv naturvidenskabeligt veltrænede reportere har ondt ved at følge slagenes gang i fagmændenes sprænglærde, men for udenforstående næsten helt utilgængelige specialsprog.

Men iblandt er der videnskabsmænd, som har den naturens sjældne nådegave at kunne udtrykke sig i simple også for lægfolk forståelige vendinger, uden at det går ud over korrektheden. En sådan forsker er *Dr. George Wald,* en anset professor i biokemi ved det berømte Havard University i Cambridge.

På et af møderne gav professor Wald en oversigt over, hvad den moderne videnskab i dag ved om et af de problemer, som har størst interesse også for det bredeste publikum, nemlig: Hvordan er livet opstået? Det var et foredrag som fortjener at refereres.

Professor Wald tog sit udgangspunkt i de forudsætninger, der må foreligge for at der kan opstå liv, i hvert tilfælde i den forstand, som vi kender det.

Den første forudsætning er en planet af lignende beskaffenhed som vor egen klode, omtrent samme størrelse, omtrent samme temperaturforhold og med omtrent samme kvantitet og kvalitet af strålevirkningen fra sin sol. Efter Walds beregning må der være mindst en million planeter i alle de millioner af solsystemer, som udgør vor egen mælkevej, og med de største teleskoper har man talt ca. 100.000 galakser af lignende art som mælkevejssystemet.

Derefter skulle der alene i den del af verdensrummet, som er tilgængeligt for vore astronomers observationer, findes mindst 100 billioner planeter (100.000.000.000.000) af en art, som der kun findes et enkelt eksemplar af i vort solsystem.

På alle disse 100 billioner planeter skulle der med andre ord findes de nødvendige forudsætninger for, at der kan opstå liv. På mange af dem må det antages, at der er opstået liv på et langt tidligere tidspunkt end på Jorden. Livet der kan antages at have gennemløbet en lignende, omend ikke nødvendigvis identisk udvikling som hos os — og har måske endda nået et langt højere niveau.

I andre tilfælde må livet igen antages at være gået til grunde, og i en tredie gruppe er det måske endnu ikke opstået, eller det er ikke nået længere, end livet hos os var i Jordens geologiske middelalder, altså længe inden der opstod en menneskehed på vor klode Dette er noget, man kan antage med næsten 100 procents sikkerhed, thi „udviklingen er en del af naturens orden".

„Liv som sådan", sagde professoren, „indtager en høj plads i denne orden, fordi det sagtens repræsenterer den mest komplicerede tilstand, som materien har opnået i vort univers. Vi mennesker har en særlig grund til at være stolte over vor plads i naturen, for i os og i os alene er materien begyndt at spekulere over sig selv og sin opståelse."

Om selve livets opståen sagde professor Wald: Ifølge den nu fremherskende opfattelse sammenfattes igennem en enormt langvarig periode organisk (det vil sige kulstof indeholdende) molekyler som følge af en lang række geologiske processer og samledes i oceanerne, indtil verdenshavene blev, hvad Wald kaldte „en enorm kosmisk suppe", hvori disse molekyler bevaredes under betingelser, som vi ville kalde sterilisering (d.v.s. fraværelse af bakterier(og mangel på ilt.

Disse molekyler koncentreredes mere og mere, og opnåede under gensidig påvirkning større og større mangfoldighed og varierende størrelser. Store molekyler er klæbrige og tilbøjelig til at danne aggregater, når de støder på hverandre. Den russiske biokemiker *A. I Oparin* har fremsat den opfattelse, at det var på dette stadium, at den naturlige udvælgelse satte ind, som danner udviklingens drivkraft.

Visse af molekyle-aggregaterne var som følge af gunstige omstændigheder med hensyn til sammensætning og opbygning bedre egnet end andre til at tiltrække yderligere molekyler fra det vand, de svømmede rundt i. „På et eller andet sted, på et eller an-

det tidspunkt eller på forskellige steder og på forskellige tidspunkter". sagde Wald, „kan sådanne aggregater af organiske molekyler være nået til et udviklingsstadium, som en biolog, hvis han ville kunne have været til stede, kunne have betegnet som liv."

Artiklen, som er et koncentrat fra Aarhus Stiftstidende 14. november 1963, peger på, i hvor høj grad, der arbejdes på højeste plan, hvad angår liv i universet. Der er nu en vis hygge ved at universet ikke mere, som blot for nogle få måneder siden, er et stort, tomt rum med utallige døde stjerner.

A. H.

— Gal er den, hvis galskab ikke stemmer overens med flertallets.

Englehår forbavser videnskaben

En ligefrem regn af „flyvende sommer" over Murchison har forundret videnskaben i Perth i denne uge. Tusinder af silketråde hang over tagryggene, træerne og telegraftrådene lige fra Mt. Magnet de 80 km til Cue. Nedfaldet begyndte den 29. august kl. 08,00 og varede i to timer. Et øjenvidne til nedfaldet, Mr. A. N. Deas fra Cue fortalte, at substansen lignede spindelvæv, og at det drev øst-vest for en sagte brise. Han sagde, at længden på spindelvævet varierede op til ti meter, og at det skinnede i solen. Store klynger af samme materiale hang ned fra telegraftrådene. Børnene samlede stoffet op fra det høje græs. To South-Perth piger samlede i en hel time. De sagde, at det opløste sig, når man rørte ved det. Det føltes som asbestfibre. Fru Thomas og hendes tre børn rapporterede at have set to balloner bevæge sig over himlen omkring 08,30.

Prøver af stoffet kunne ikke identificeres af zoologer fra Perth. Folk fra Cue mener imidlertid, at det drejer sig om noget menneskefremstillet, som eventuelt kan være kommet fra en opløst raket eller et rumfartøj. Lærer i zoologi ved Universitetet i Vest-Australien, Dr. B. A. Main, der er edderkoppeekspert, siger: „Jeg har aldrig set noget tilsvarende dette stof fra Perth". Endvidere sagde han, at fraværelsen af edderkopper i spindene gjorde affæren til noget af et mysterium. Herr L. E. Koch, der er konservator ved den entomologiske afdeling på samme universitet, sagde, at materialet ikke syntes at stamme fra edderkopper.

En analytiker, herr P. Asotoff, foretog en kemisk analyse af substansen og siger, at det drejer sig om edderkoppespind. Efter hans målinger var trådene 2½—3 micron tykke, hvilket er en fjerdedel af natursilketrådes tykkelse. Endvidere sagde herr Asotoff at stoffet ikke tilhørte nogen menneskefremstillet, organisk gruppe, — såsom syntetiske stoffer, plastik eller asbest. Videre analyser viste eksistens af „glutamic"-syre, som var i forbindelse med materialet. „Dette, i forbindelse med målinger, overbeviste mig om, at substansen var edderkoppespind", sluttede han.

Panoramalej.

Kilde: Sunday Times 8/9 1963.

Førerløst fly landede i Buenos Aires

Jordpersonalet på Buenos Aires flyveplads stirrede med vidt åbne øjne op i luften. Om et øjeblik måtte det knække. Svajende og med standsede motorer svævede det 2 motorers postfly fra Bogota mod hangarerne. Var piloterne ikke ved „deres fulde fem", eller havde maskinen fået en defekt — muligt ved styremekanismen? Pludselig foretog maskinen en sløjfemanøvre, vippede en gang til venstre og højre og foretog en blid nødlanding på banen.

Brandbiler og ambulancer raste mod postflyet. Kabinedøren blev revet op. Hvormeget ambulancefolkene end stirrede ind i cockpittet — ingen pilot var at se. Postflyet fra Bogota var landet ubemandet.

Forespørgsel i Bogota gav til resultat, at piloterne var i godt humør, da de startede med deres maskine. Altså måtte de have forladt deres fly undervejs, da flyet ikke var mellemlandet. Men hvor? Over Sydamerikas uigennemtrængelige jungle, et eller andet sted i urskoven langs Amazonflodens løb? Ingen ved det, og fuldkommen gådefuldt er den ubemandede maskines halvvejs sikre landing i Buenos Aires.

På 2. piloten, Juany Genzas plads fandtes en seddel på logbogen: „Vi er bedøvede. Vore hænder ryster. Vi kan næppe holde styrepinden. Et så mærkeligt og kæmpestort flylegeme som syd for Santa

Cruz har vi endnu aldrig set . . . ." Genzas plads var blodbestænkt ligeledes 1. piloten, Urmino Yappa des Mario's plads. Hvad betyder det?

En fejl i flyet, som kunne have foranlediget, at piloterne havde forladt maskinen, blev ikke fundet. I øvrigt — hvorledes kunne man overhovedet forklare, at flyet nåede Bounos Aires uden at styrte ned forinden? Selv om kursen var indstillet automatisk, selv om det ikke gennem tusinde tilfælde var styrtet ned, og selv om det også dukkede op over sit mål, hvorledes kunne det så lande halvvejs rigtigt? Hvorledes kunne flyet overhovedet komme til at foretage en landingsmanøvre? Hvilke kræfter stod bag det?

Ingen ved, hvad der egentlig er sket, ingen ved, hvor piloterne er blevet af, om de er styrtet i døden, eller de har kunnet redde sig. En forklaring fås næppe nogen sinde, hvis ikke en af piloterne pludselig dukker op.

Sindelfinger Zeitung, den 16. oktober 1954.

U.N./Slej.

Har De set denne mand?

Den følgende artikel er skrevet af John R. Atcherly, Dr. Sc., F.C.S., bror til luftmarskal, Sir D. Atcherley, og QFSRB vil gerne høre fra enhver, som kan kaste lys over gåden om den savnede luftmarskal. Dr. Atcherley er interesseret i UFO'er som fænomen, men også som bror til en mulig kontaktperson.

Såfremt De måtte have nogle oplysninger — ligegyldigt hvor ubetydelige de end måtte synes — da venligst skriv til ham c/o QFSRB, Box 111, North Quay, Brisbane. Historien er følgende:

Den 8. juni 1951 forlod luftmarskal, Sir David Atcherley, chef for RAF i Kanalzonen, Cypern, med kurs mod Cairo. Han fløj i sit eget jet-fly af typen Gloster Meteor. Han ankom aldrig til sit bestemmelsested. Fly fra RAF, såvel som fra Det Israelske og Tyrkiske Flyvevåben, foretog en omfattende eftersøgning. Sir Davids fly blev fundet intakt i den ægyptiske ørken mellem Alexandria og Cairo. Omhyggelige undersøgelser foretaget af RAF-officerer viste, at flyet var tip-top i orden. Imidlertid manglede luftmarskallen. Man kunne i sandet se fodspor, som kom fra flyet. Der var ingen andre spor eller mærker at se. Ingen har siden set eller hørt noget til David. Nogle siger, at han blev taget op af en flyvende tallerken, og hans natur var sådan, at han sandsynligvis havde taget chancen, hvis han havde fået den.

Tilfældigvis begravede hans tvillingbroder, luftmarskal Richard Atcherley fra det Pakistanske Flyvevåben, sig i pakistansk jord med 700 km/t.

— — Vi ved, eller tror vi ved, hvor Richard er, men HVOR er David?

Kilde: QFSRB/ej.
sign. J. R. Atcherley, Dr. Sc. FCS.

Fotografi af UFO

Flemming Jensen (SUFOI's Bibliotek i København) har under ferieophold i Marstal omkring 25. juli fotograferet et UFO. Flemming havde ikke set objektet, men bemærkede en mørk plet på billedet efter fremkaldelse og kopiering. SUFOI's fotoekspert, Ensio Slej, har undersøgt negativet og fastslået, at det, der er på filmen, ikke er en fejl, men »noget«, der er blevet fotograferet. UFO'et var mørkt og oval af form forsynet med en stor, uregelmæssig korona. Det stod på højkant 30° over horisonten under lavthængende skyer. Desværre egner forstørrelsen sig ikke for reproduktion i bladet.

NOTITS.

SUFOI Sunds kunne for året 1963 notere følgende administrative aktiviteter:

Omsætning (jfr. skatteregnskabet) ...	41.323,46 kr.
Underskud (jfr. skatteregnskabet) ...	1.640,09 kr.
Underskud i alt for perioden 1958-63	14.128,77 kr.

Mennesker, der aldrig har tid til at hjælpe andre, når som regel heller ikke så meget i deres egen gerning.

Gruppeliste fortsat

Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3, tlf. 01 81 33 92
Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29, tlf. 948.
Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, tlf. 86 16 77.
Nakskov: E. E. Hansen, Købmandshandelen, Holleby pr. Nakskov, telf. 527.

KØBENHAVN:

Brede: Finn Madsen, Lystoftevej 20 b, Brede, Lyngby, tlf. 87 83 60.
Dragør: L. P. Bendtzon Jørgensen, Peter Petersen Alle 36, tlf. Dr. 115
Frederiksberg: Finn Laustsen Toft, Dalgas Blv. 91, I, tlf. Fasan 211.
Frederiksberg II. Karl Hansen, H. Ibsensvej 29 A, Kbhv. V, tlf. VE 9415.
Glostrup: H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon 01 961303.
Kastrup I: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, tlf. 01 50 05 22.
Kastrup II: I. Larsen, Soldugsvej 17.
Sundby: Svend Hansen, Amsterdamvej 11, st. København S.
Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V, telf. 918 y.
Østerbro: H. Nielsen, Kildevældsgade 69[1], telf Ry. 3643.

Kontaktpersoner pr. 1. juli 1963

JYLLAND:

Aalborg: Anton Andersen, Rughaven 13.
Brovst: N. Stampe, telf. 200.
Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.
Haderslev: G. Stoltenborg, Hjortebrovej 32, telf. 2 44 54.
Horsens: A. M. Berland, Sundvej 18 th., telf. 2 49 77.
Nordborg: Carsten Hedegaard, Lærkevej 10 tv., Langesø.
Nykøbing Mors: I. Jessen, Nørrebro 60.
Rødding, Sdr. Jylland: T. Lau, Radiohuset, Rødding, telefon 048 41517.
Skive: K. O. Madsen, **Højlundsvej 15, telf. 1583.**
Thisted: O. B. Nielsen, Hundborgvej 81, Thisted.
Struer: S. P. Christensen, Søndergade 56.
Svenstrup Als: Jørgen Christensen, Vestertoft.
Sæd: A. Gasenzer, Sæd, Tønder.
Østbirk: A. Andersen, Urupskov.

FYN og LANGELAND:

Nyborg: K. Å. Balsløv, Bregnevej 14.
Odense: E. Hviid Steengård, Vesterbro 102,
Svendborg: F. Lerbæk, Strandhuse 35, tlf. 3476.

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER:

Bidstrup: K. E. Nielsen, **Skovgaardspark 11,**
Føllenslev: H. Olrik, Græsmarken pr. Føllenslev.
Hedehusene: S. Larsen, Pilevej 2, Fløng.
Holbæk: H. **Lehmann, Mosevang 29.**
Horslunde: Lynge Petersen, Højevej, telf. 96.
Lou: **M. Larsen, Vilbanehøj.**
Maribo: John West Henriksen, Gasværksvej 3, **telf. 474.**
Roskilde: E. S. Petersen, Gl. **Landevej 26, Roskilde.**
Rødby: Ole Henningsen, Fayesvej 39, Nakskov.
Stevns: K. Hansen, Kræmmergaarden, St. Heddinge.
St. Merløse: S. Jensen, Stenlillevej pr. St. Merløse, tlf. 182.
Svinninge: A. Hervik, „Birkholm", pr. Svinninge, telf. 461.

KØBENHAVN:

Ballerup: J. Trap, Damtoften 17.
Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbhvn. K.
Rødovre: E. Arndt, **Lucernevej 123, Vanløse.**
Sortedam: K. Tandrup Christensen, Gammeltoftsgade 8. Kbhv. K.
Sundby: Å. M„ Christensen, Bachersvej 67, tlf. SU 9525.

Advarsel

Vi må på given foranledning advare imod en virksomhed, som indsamler penge med det formål at sende en udvalgt ud for at finde det, man kalder — „UFOernes hemmelige baser"!!!

Det skal samtidig nævnes, at der i øjeblikket søges spredt falske oplysninger om SUFOI's virksomhed og SUFOI's ledelse! Hører De noget, som støder Deres følelser, bør De straks søge en afklaring ved at henvende Dem enten til hovedkvarteret eller til et eller flere af kontaktudvalgsmedlemmerne. — Lad under alle omstændigheder være med at være rygtespreder.

Skønnes det værd at ofre spalteplads på, vil der blive bragt en lille artikel om ovennævnte virksomhed i næste nummer.

HC.

BEMÆRK

UFO-NYT er på 40 sider